

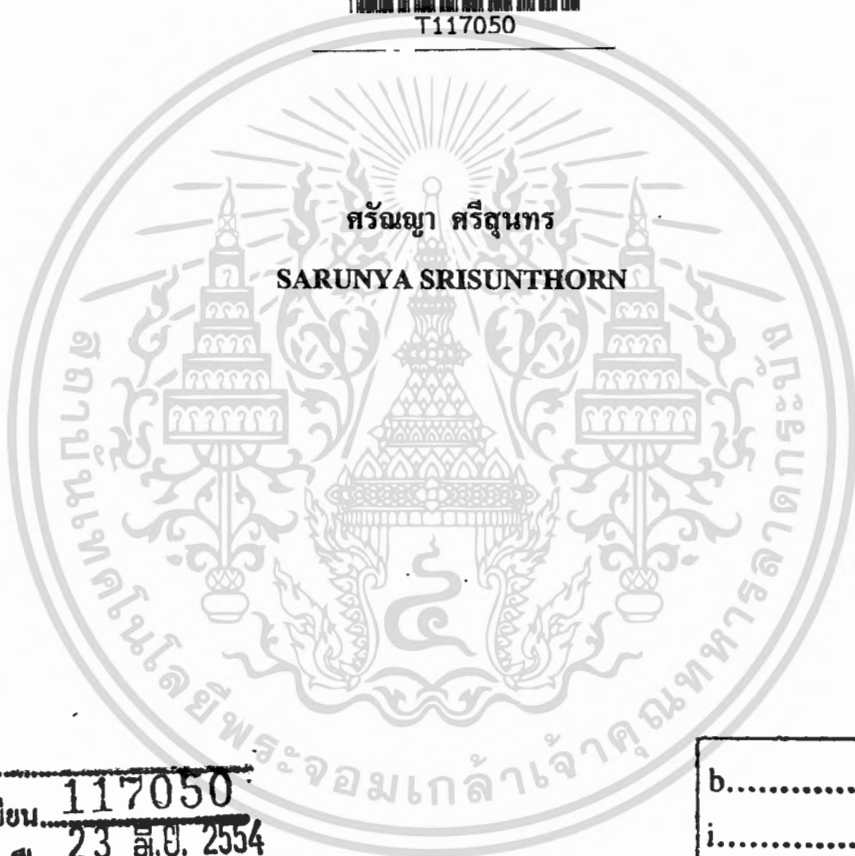
สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

แรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร

MOTIVATION TO CONTINUE VOCATIONAL DEGREE IN BUSINESS
MAJOR OF DIPLOMA STUDENTS IN BANGKOK METROPOLITAN

T117050

ศรัณญา ศรีสุนทร

SARUNYA SRISUNTHORN

ศษพญ.....
เลขทะเบียน 117050
วันเดือนปี 23 ส.ย. 2554

b.....
i.....

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2553

KMITL-2010-ED-M -213-122

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**MOTIVATION TO CONTINUE VOCATIONAL DEGREE IN BUSINESS
MAJOR OF DIPLOMA STUDENTS IN BANGKOK METROPOLITAN**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL
CURRICULUM AND INSTRUCTION
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADGRABANG**

2010

KMITL-2010-ED-M-213-122

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2010

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ แรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร
Motivation to Continue Vocational Degree in Business Major of Diploma Students
in Bangkok Metropolitan

นักศึกษา นางศรีธัญญา ศรีสุนทร

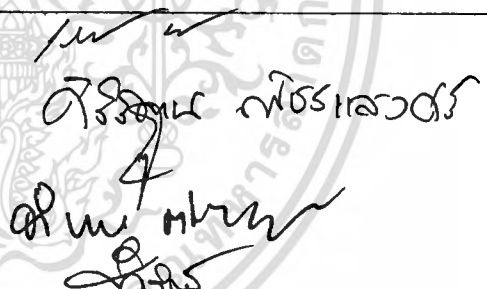
รหัสประจำตัว 50063254

ปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
ผศ.ดร.เลิศลักษณ์	กลิ่นหอม	
ผศ.ดร.ศิริรัตน์	เพ็ชรแสงศรี	
ดร.ผดุงชัย	ภูพัฒน์	
ผศ.ดร.อำนาจ	ตั้งเจริญชัย	
ผศ.ดร.ทิวัดต์	มณี โชติ	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 1 ตุลาคม 2553 เวลา 13.00 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ณ ห้องเรียนปริญญาเอก

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมรับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์ พิระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

วันที่...๕๖...เดือน...ตุลาคม...พ.ศ. 2553

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

แรงจูงใจของการศึกษาคณะระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชา
พาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
เขตกรุงเทพมหานคร

นักศึกษา

นางศรัณญา ศรีสุนทร

รหัสประจำตัว

50063254

ปริญญา

ครุศาสตรบัณฑิตสาขารัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา

พ.ศ.

2553

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร. ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาแรงจูงใจของการศึกษาคณะระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร (2) เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของการศึกษาคณะระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนที่เข้าศึกษาในประเภทวิชาพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 357 คน จากวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.92 สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t-test และ one-way ANOVA

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร มีแรงจูงใจของการศึกษาคณะระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม อยู่ในระดับมาก
2. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีแรงจูงใจของการศึกษาคณะระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis	Motivation to Continue Vocational Degree in Business Major of Diploma Students in Bangkok Metropolitan
Student	Sarunya Srisunthorn
Student ID.	50063254
Degree	Master of Industrial Education
Program	Vocational Curriculum and Instruction
Year	2010
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Sirirat Petsangsri
Thesis Co-Advisor	Dr. Phadungchai Pupat

ABSTRACT

The purposes of this research were (1) to study the motivation of students to continue Vocational degree in Business Major in Bangkok Metropolitan, (2) to compare the motivation of diploma students who continued Vocational Degree in Bangkok Metropolitan by gender and academic achievement. The researcher collected data from students who studied in the Department of Commerce in the first year of a second semester school year 2009 in vocational schools administered by the Office of Vocational Education Commission, Bangkok. There were 357 samples selected from multi stage random sampling. The instrument was a five rating scale questionnaire that had reliability at 0.92. Questionnaires and data were analyzed by statistical packages program. The statistics used in this study were presented as percentage, mean, standard deviation, test t-test and one-way ANOVA with statistical significance at the 0.05 level.

The findings were as follows :

1. Motivation of diploma students to continue Vocational Degree in Business Major in Bangkok Metropolitan were at high level.
2. Students who were different in gender and learning achievement had significant different motives to continue Vocational Degree in Bangkok Metropolitan at 0.05 level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร. ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี และ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำให้ความช่วยเหลือและช่วยตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนการปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆจนวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในการให้ความกรุณาและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้วิทยานิพนธ์นี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ตลอดจนข้อคิดต่างๆ อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า และเป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์จนประสบความสำเร็จ

ขอขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไข เพื่อการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีคุณภาพ

ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการ อาจารย์ผู้สอน เจ้าหน้าที่ และนักเรียนในวิทยาลัยอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ที่ให้ความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล และให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณ คุณแม่สุเพ็ญพร หอมชะเอม คุณพ่อจรัส หอมชะเอม ผู้ที่เป็นที่เคารพรักอย่างยิ่ง คุณกิตติภักดิ์ ศรีสุนทร และเพื่อนร่วมชั้นเรียน ที่ให้ความรัก ให้กำลังใจ ให้การช่วยเหลือและสนับสนุนผู้วิจัยตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ใดๆ ที่เป็นผลจากการทำวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ คุณพ่อคุณแม่ และครู-อาจารย์ทุกท่านด้วยความเคารพอย่างยิ่ง

ศรัณญา ศรีสุนทร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.4 กรอบแนวความคิดของการวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2545).....	6
2.1.1 หลักการ.....	7
2.1.2 จุดหมาย.....	7
2.1.3 หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545.....	7
2.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) ประเภท วิชาพาณิชยกรรม สาขาพาณิชยกรรม.....	10
2.2.1 จุดประสงค์.....	10
2.2.2 มาตรฐานวิชาชีพ.....	11
2.3 แรงจูงใจ.....	17
2.3.1 ความหมายเกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	17
2.3.2 ความสำคัญของแรงจูงใจ.....	18
2.3.3 ประเภทของแรงจูงใจ.....	18
2.3.4 แนวคิดทฤษฎีแรงจูงใจ.....	20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.3.5 องค์ประกอบแรงจูงใจของการศึกษาต่อ.....	26
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	36
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	36
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป.....	44
4.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	44
4.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม.....	45
4.1.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อแรงจูงใจของ การศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียน.....	50
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	60
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	60
5.2 อภิปรายผล.....	63
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	65
บรรณานุกรม.....	66
ภาคผนวก.....	72
ประวัติผู้เขียน.....	91

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงจำนวนนักเรียนที่เป็นประชากรจำแนกตามวิทยาลัย.....	37
3.2 แสดงจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวิทยาลัย.....	38
4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของนักเรียน จำแนกตามเพศ อายุ ผลการเรียน เฉลี่ยที่ผ่านมา รายได้ของผู้สนับสนุนการเรียน.....	45
4.2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับแรงจูงใจของการศึกษาต่อ ระดับ อาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม จำแนกตามภาพรวม.....	46
4.3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับแรงจูงใจของการศึกษาต่อ ระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม จำแนกตามด้านตนเอง.....	47
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับแรงจูงใจของการศึกษาต่อ ระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม จำแนกตามด้านอาชีพ.....	48
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับแรงจูงใจของการศึกษาต่อ ระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม จำแนกตามด้านสภาพเศรษฐกิจ.....	49
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับแรงจูงใจของการศึกษาต่อ ระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม จำแนกตามด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม.....	50
4.7 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชา พาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร ภาพรวมทุก ด้าน โดยจำแนกตามเพศ.....	51
4.8 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชา พาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร รายด้าน ตนเอง โดยจำแนกตามเพศ.....	52
4.9 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชา พาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร รายด้าน อาชีพ โดยจำแนกตามเพ.....	53

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.10 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภท วิชา พาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร รวบรวม ด้านสภาพเศรษฐกิจ โดยจำแนกตามเพศ.....	54
4.11 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภท วิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร รวบรวม ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยจำแนกตามเพศ.....	55
4.12 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับ อาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร รวบรวมด้านและภาพรวม โดยจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียน.....	56
4.13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ แรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชา พาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร โดย จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ในด้านตนเอง.....	57
4.14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ แรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชา พาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร โดย จำแนก ตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ในด้านอาชีพ.....	57
4.15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ แรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชา พาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร โดย จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ในด้านสภาพเศรษฐกิจ.....	58
4.16 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ แรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชา พาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร โดย จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ในด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม.....	58
4.17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ แรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชา พาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร โดย จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ในภาพรวม.....	59

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศชาติจะมีความเจริญรุ่งเรือง มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจการเมืองสังคม และวัฒนธรรมนั้น จะต้องมีการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีคุณภาพดี ซึ่งในการที่จะพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพดีนั้นต้องมีกระบวนการที่จะพิจารณา การศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพสามารถดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข ในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพในการทำงานและประกอบอาชีพ คือ การให้การศึกษาดังที่กล่าวแล้วนั้น ก็เพื่อให้บุคคลได้รู้จักพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถและเลือกประกอบอาชีพ ได้อย่างเหมาะสม เพราะการประกอบอาชีพแต่ละอาชีพมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต ไม่ว่าจะเป็นในด้านเศรษฐกิจ สังคม เกียรติยศชื่อเสียง ความพึงพอใจและความภาคภูมิใจในตนเอง ความรู้สึกมีค่าได้แสดงความสามารถในการพึ่งตนเองและสามารถทำประโยชน์ให้สังคมส่วนรวมได้ การตัดสินใจเลือกอาชีพใดอาชีพหนึ่งเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะผลของการตัดสินใจเลือกอาชีพจะทำให้ชีวิตของคนเราเปลี่ยนแปลงไป เมื่อบุคคลใดตัดสินใจเลือกอาชีพใดอาชีพหนึ่งแล้ว บุคคลนั้นจะต้องเรียนรู้และฝึกฝนเพื่อให้เกิดความรู้ ความชำนาญ ระยะเวลาในการเรียนรู้และฝึกฝนนั้นจะใช้เวลานานมากน้อยเพียงใดจะขึ้นอยู่กับลักษณะของอาชีพแต่ละอาชีพ ถ้าบุคคลตัดสินใจเลือกอาชีพผิดหรือพลาดลงไป ย่อมจะก่อให้เกิดผลเสียแก่ตนเองในด้านเวลาและกำลังทรัพย์ รวมทั้งเสียหายต่อสังคมและประเทศด้วย

การที่บุคคลจะตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างฉลาดนั้นจำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับการรู้จักตนเอง รู้จักโลกของงาน รู้ข้อเท็จจริงของงานอาชีพ และประเภทของอาชีพต่างๆ นอกจากนี้ Katz (อ้างในช่องพรรณม เกิดพิทักษ์. 2529 : 68) ได้สรุปหลักการสำคัญของการเลือกอาชีพไว้ว่าบุคคลแต่ละคนจะเหมาะสมกับอาชีพหนึ่ง หรือสอง หรือสามประเภทเท่านั้น ไม่ได้เหมาะสมกับอาชีพทุกอาชีพ และการเลือกอาชีพของแต่ละบุคคลมีอิทธิพลต่อการเลือกสาขาทางการศึกษา และบุคคลแต่ละคนควรจะได้วางโครงการในการเลือกอาชีพ เพราะเป้าหมายของโครงการเลือกอาชีพจะช่วยให้บุคคลนั้นๆ ได้เลือกอาชีพอย่างเหมาะสมกับตนเองตลอดทั้งประสบการณ์ก้าวหน้าในอาชีพ

โดยปกตินักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จะมีอายุระหว่าง 15 -17 ปี โดยประมาณ จากทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพ Super (อ้างในช่องพรรณม เกิดพิทักษ์. 2529 : 97) กล่าวว่า ในช่วงอายุ 15-17 ปี เป็นช่วงที่เด็กจะอยู่ในระยะพิจารณาและทดลองเลือกอาชีพแล้ว โดย

จะพิจารณาเลือกอาชีพตามความต้องการ ความสนใจ ค่านิยม ความสามารถ และโอกาสในการได้
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับ Ginzberg (อ้างในผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2529 : . 97) ที่กล่าวว่า ช่วงอายุ ตั้งแต่ 11-17 ปี จะเป็นระยะทดลองบทบาท โดยจะพิจารณาเลือกอาชีพจากลักษณะของตนเอง เช่น ความสนใจ ความสามารถ และค่านิยมและในบางครั้งก็จะพิจารณาจากลักษณะอาชีพ

การจัดการศึกษาในประเภทวิชาพาณิชยกรรมได้ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว จึงได้จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาชีพพื้นฐาน ในชั้นปีที่ 1 ของหลักสูตร เพื่อที่จะได้เป็นแนวทางให้นักเรียน ในการพิจารณาตัดสินใจได้ว่าตนเองนั้นมีความเหมาะสมในกลุ่มวิชาชีพประเภทใดในสาขาวิชาพาณิชยกรรมซึ่งแบ่งเป็น 9 กลุ่มสาขางาน ประกอบด้วย การบัญชี การขาย การเลขานุการ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ธุรกิจค้าปลีก ธุรกิจสถานพยาบาล การประชาสัมพันธ์ ภาษาต่างประเทศ งานสำนักงานสำหรับผู้พิการทางสายตา ดังนั้น นักเรียนจะต้องพิจารณาตัดสินใจให้ละเอียดรอบคอบในการเลือกกลุ่มวิชาชีพที่ต้องการศึกษา เพื่อจะได้เรียนวิชาต่างๆ และเตรียมตัวสำหรับการประกอบอาชีพนั้นๆ ได้อย่างเหมาะสม และออกไปประกอบอาชีพตามลักษณะในกลุ่มวิชาชีพตามที่มุ่งหวังต่อไปในอนาคต

การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถาบันอาชีวศึกษานั้น แต่ละคนอาจมีเหตุผลมีแรงจูงใจแตกต่างกันไป เพื่อนำเอาความรู้ที่ได้รับไปพัฒนางานให้มีความก้าวหน้า ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษาเพื่อนำไปประกอบการแสวงหาความก้าวหน้าและความมั่นคงในชีวิต บางคนอาจมีความมุ่งหวังเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ความมีชื่อเสียง เกียรติยศ นอกจากนี้ยังมีเหตุผลอื่น ๆ อีกมากที่อาจแอบแฝงซ่อนเร้นอยู่ในจิตใจ ของแต่ละคน ล้วนแต่เป็นเรื่องที่น่าสนใจและน่าศึกษาเป็นอย่างยิ่ง คำตอบที่จะได้จากการศึกษาในเรื่องนี้อาจ ใช้เป็นข้อมูลให้สถาบันอาชีวศึกษาได้ทราบเหตุผลที่แท้จริงของนักเรียน ซึ่งอาจนำไปใช้ ประกอบการพิจารณาในการรับนักเรียน เข้าศึกษาต่อในปีการศึกษาต่อไป ตลอดจน สามารถใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนของสถาบันอาชีวศึกษานั้นให้มีคุณภาพดีขึ้น

จากผลการวิจัยของผู้วิจัยหลายท่าน ชาลววิทย์ กลิ่นเลขา (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาใน โรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสมุทรสงครามพบว่า นักเรียนส่วนมากต้องการศึกษาในประเภทวิชาพาณิชยกรรม และเลือกเรียนกลุ่มสาขางานการบัญชี เป็นลำดับที่ 1 กลุ่มสาขางานการเลขานุการ เป็นลำดับที่ 2 และกลุ่มวิชาการขายเป็นลำดับที่ 3 ส่วน ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย (2532 : บทคัดย่อ) กล่าวว่า จากผลการวิจัย การสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุพรรณบุรีพบว่า นักเรียนที่เลือกเรียนประเภทวิชาพาณิชยกรรม นักเรียนหญิงสนใจเลือกเรียนในสาขางานการบัญชี เป็นลำดับที่ 1 และสาขางานการเลขานุการ เป็นลำดับที่ 2

จากที่กล่าวมาผู้วิจัยสนใจศึกษาแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร ตลอดจนศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปร

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมแตกต่างกัน
2. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมแตกต่างกัน

1.4 กรอบแนวความคิดของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำผลงานการวิจัยต่างๆ มาเป็นกรอบแนวความคิด ได้แก่

เปรมชัย สโรบล (2542 : 68) ได้ศึกษาเหตุผลใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร พบว่าเหตุผลใจ 6 ด้าน คือ ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านสังคม ด้านเกียรติและชื่อเสียง ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจของตนเองและ ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น

ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย (2532 : 202-203) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2531 พบว่านักเรียนตัดสินใจเลือกเรียนตามความต้องการ 2 ด้าน คือ ด้านตนเอง ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่านักเรียนตัดสินใจเลือกเรียนด้วยเหตุผลใจ 5 ด้าน คือ ด้านตนเอง ด้านสภาพเศรษฐกิจ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ด้านเกียรติและชื่อเสียง

ทัศนาศ สขขลา (2535 : 48-49) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพประเภทวิชาคหกรรมของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถานศึกษาสังกัด

กรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคได้ พบว่า การเลือกศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนด้วยเหตุจูงใจ 2 ด้าน คือ ด้านตนเอง ด้านเกียรติและชื่อเสียง

สมชัย เชนจตุรงค์ (2542 : 64) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อ 4 ด้าน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพและด้านการเรียนเพื่อรู้

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยได้แนวทางในการสร้างกรอบแนวความคิดในการวิจัยซึ่งสามารถสรุปเป็นกรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ออกเป็น 4 ด้านดังนี้คือ

1. ด้านตนเอง
2. ด้านอาชีพ
3. ด้านสภาพเศรษฐกิจ
4. ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาแรงจูงใจของการศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร โดยพิจารณาจากองค์ประกอบของตัวแปร 4 ด้าน คือ ด้านตนเอง ด้านอาชีพ ด้านสภาพเศรษฐกิจ ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากร คือ นักศึกษาที่เข้าศึกษาในประเภทวิชาพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 5,254 คน

2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่เข้าศึกษาในประเภทวิชาพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ตามตารางของ Krejcie and Morgan (พรณี ลีกิจวัฒน์.2549 : 72) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 357 คน ได้จากวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling)

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

1.5.2.1.1 เพศ

1. ชาย
2. หญิง

1.5.2.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ต่ำกว่า 2.00
2. 2.00 – 2.99
3. 3.00 – 4.00

1.5.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและตรงตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยในครั้งนี้ จึงได้นิยามคำศัพท์ ดังนี้ คือ

1. แรงจูงใจในการศึกษาต่อ หมายถึง กลุ่มของตัวแปร สาเหตุหรือสิ่งต่างๆที่มีอิทธิพลในการชักจูงให้บุคคลเลือกตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร เขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่

1.1 ด้านตนเอง หมายถึง คุณสมบัติต่างๆ และคุณลักษณะเฉพาะตัวของนักเรียนแต่ละคนที่ไม่เหมือนกัน ได้แก่ สติปัญญาและความสามารถ ความถนัด ความสนใจ บุคลิกภาพ เป้าหมายที่จะประกอบอาชีพในอนาคต

1.2 ด้านอาชีพ หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพ ได้แก่ ลักษณะของงานอาชีพ โอกาสก้าวหน้าในงานอาชีพ รายได้และความมั่นคง

1.3 ด้านสภาพเศรษฐกิจ หมายถึง การรับรู้ถึงสภาพเกี่ยวกับเศรษฐกิจและรายได้ภายในครอบครัว เศรษฐกิจโดยส่วนรวมของประเทศ อันมีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในประเภทวิชาพาณิชยกรรมในด้านต่างๆ ได้แก่ รายได้ของผู้ปกครอง ความต้องการของตลาดแรงงาน

1.4 ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การจัดกิจกรรมต่างๆ ในการจัดการเรียนการสอนภายในสถานศึกษา และการได้รับการยอมรับของบุคคลในสังคมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ได้แก่ สถานศึกษา บุคคลรอบข้าง ค่านิยมของสังคมต่ออาชีพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการศึกษา โดยเสนอเรียงลำดับ ดังต่อไปนี้

2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546)

2.1.1 หลักการ

2.1.2 จุดหมาย

2.1.3 หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545

2.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม

2.2.1 จุดประสงค์

2.2.2 มาตรฐานวิชาชีพ

2.3 แรงจูงใจ

2.3.1 ความหมายของแรงจูงใจ

2.3.2 ความสำคัญของแรงจูงใจ

2.3.3 ประเภทของแรงจูงใจ

2.3.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

2.3.5 องค์ประกอบแรงจูงใจของการศึกษาต่อ

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546)

2.1.1 หลักการ

1. เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหลังมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน มีคุณธรรม บุคลิกภาพ และเจตคติที่เหมาะสม สามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพอิสระ สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

2. เป็นหลักสูตรที่เปิด โอกาสให้เลือกเรียน ได้อย่างกว้างขวาง เพื่อเน้นความชำนาญเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริง สามารถเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน ถ้ายังโอนเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการเรียน สะสมผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิชาการ สถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระได้

3. เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกัน ระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน

4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา ชุมชนและท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการ พัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับสภาพของชุมชนและท้องถิ่น

2.1.2 จุดหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพตรงตามมาตรฐานวิชาชีพ นำไปปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกวิถีการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ได้อย่างเหมาะสมกับตน สร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่นและประเทศชาติ

2. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต และการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพ มีทักษะในการจัดการและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงานสามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น

4. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี

5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับงานอาชีพนั้น ๆ

6. เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและโลกปัจจุบัน มีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

2.1.3 หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545

1. การเรียนการสอน

1.1 การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนได้ทุกวิธี เรียนที่กำหนดและนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลร่วมกันได้ สามารถโอนผลการเรียน และขอเทียบความรู้และประสบการณ์ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 การจัดการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติจริง โดยสามารถนำรายวิชาไปจัดฝึก
ในสถานประกอบการ ไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน

2. เวลาเรียน

2.1 ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติ ภาคเรียน
ละ 20 สัปดาห์โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิตตามที่กำหนด และสถานศึกษาอาจเปิดสอนภาค
เรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร ประมาณ 5 สัปดาห์

2.2 การเรียนในระบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาเปิดทำการสอนไม่น้อยกว่า
สัปดาห์ละ 5 วันคาบละ 60 นาที (1 ชั่วโมง)

3. หน่วยกิต

ให้มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 102 หน่วยกิต การคิดหน่วยกิต
ถือเกณฑ์ดังนี้

3.1 รายวิชาภาคทฤษฎี 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า
20 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

3.2 รายวิชาที่ประกอบด้วยภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้บูรณาการการเรียน
การสอน กำหนด 2 - 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 40 - 60 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

3.3 รายวิชาที่นำไปฝึกงานในสถานประกอบการ กำหนดเวลาในการฝึก
ปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 40 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

3.4 การฝึกอาชีพในระบบทวิภาคี ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 40 ชั่วโมง มีค่า
1 หน่วยกิต

3.5 การทำโครงการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

4. โครงสร้าง

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง
พ.ศ. 2546)

แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา ฝึกงาน และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

4.1 หมวดวิชาสามัญ แบ่งเป็น

4.1.1 วิชาสามัญทั่วไป เป็นวิชาที่เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต

4.1.2 วิชาสามัญพื้นฐานวิชาชีพ เป็นวิชาที่เป็นพื้นฐานสัมพันธ์กับวิชาชีพ

4.2 หมวดวิชาชีพ แบ่งเป็น

4.2.1 วิชาชีพพื้นฐาน เป็นกลุ่มวิชาชีพสัมพันธ์ที่เป็นพื้นฐานที่จำเป็นใน
ประเภทวิชานั้น ๆ

4.2.2 วิชาชีพสาขาวิชา เป็นกลุ่มวิชาชีพหลักในสาขาวิชานั้น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3 วิชาชีพสาขางาน เป็นกลุ่มวิชาชีพที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเฉพาะด้านในงานอาชีพตามความถนัดและความสนใจ

4.2.4 โครงการ

4.3 หมวดวิชาเลือกเสรี

4.4 ฝึกงาน

4.5 กิจกรรมเสริมหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร ให้เป็นไปตามกำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา ส่วนรายวิชาแต่ละหมวดวิชาสถานศึกษาสามารถจัดตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือจัดตามความเหมาะสมของสภาพท้องถิ่น ทั้งนี้ สถานศึกษาต้องกำหนดรหัสวิชาจำนวนคาบเรียนและจำนวนหน่วยกิตตามระเบียบที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

5. โครงการ

5.1 สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนจัดทำโครงการในภาคเรียนที่ 6 ไม่น้อยกว่า 160 ชั่วโมงกำหนดให้มีค่า 4 หน่วยกิต

5.2 การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น ๆ

6. ฝึกงาน

6.1 ให้สถานศึกษานำรายวิชาในหมวดวิชาชีพไปจัดฝึกในสถานประกอบการอย่างน้อย 1 ภาคเรียน

6.2 การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

7. การเข้าเรียน

พื้นความรู้และคุณสมบัติของผู้เข้าเรียน ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 พ.ศ. 2546

8. การประเมินผลการเรียน

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 พ.ศ. 2546

9. กิจกรรมเสริมหลักสูตร

สถานศึกษาต้องจัดให้มีกิจกรรมเพื่อปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม ระเบียบวินัยของตนเองและส่งเสริมการทำงาน ใช้กระบวนการกลุ่มในการทำประโยชน์ต่อชุมชน ทะนุบำรุงขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม โดยการวางแผน ลงมือปฏิบัติ ประเมินผล และปรับปรุงการทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการศึกษาไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

10.1 ประเมินผ่านรายวิชาในหมวดวิชาสามัญ หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรี ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

10.2 ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้างของหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

10.3 ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00

10.4 เข้าร่วมกิจกรรมและผ่านการประเมินทุกภาคเรียน

11. การแก้ไขและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

11.1 ให้อธิบดีกรมอาชีวศึกษาเป็นผู้มีอำนาจในการเพิ่มเติม ปรับปรุง หรือยกเลิกประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน รายวิชา และโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545

11.2 ให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีอำนาจเพิ่มเติม แก้ไข เปลี่ยนแปลง รายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 โดยต้องรายงานให้ต้นสังกัดทราบ

2.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ

2.2.1 จุดประสงค์

1. เข้าใจหลักการและประยุกต์ใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สุขศึกษาและพลศึกษา ในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ

2. เข้าใจหลักการและกระบวนการในงานพื้นฐานวิชาชีพและงานที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการพัฒนางานด้านพาณิชยการ

3. เข้าใจหลักการ วิธีการและขั้นตอนในสาขางานที่เลือก

4. มีทักษะ มีประสบการณ์ กระบวนการในงานอาชีพตามสาขางานที่เลือก

5. มีทักษะในการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในงานอาชีพตามสาขางานที่เลือก

6. มีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาในการทำงาน

7. มีทักษะในการแสวงหาความรู้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถพัฒนางานให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

8. อนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ใช้พลังงานอย่างคุ้มค่าและถูกวิธี

9. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีต่องาน และเห็นแนวทางในทางประกอบ

อาชีพสุจริต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 มาตรฐานวิชาชีพ

1. สาขางานการบัญชี

1. สื่อสารโดยใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ
2. พัฒนาตนเองและสังคมตามหลักศาสนา สิทธิหน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ
3. พัฒนาตนเอง พัฒนางานอาชีพ และแก้ไขปัญหา โดยใช้หลักการ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์
4. พัฒนานุคลิกภาพและสุขภาพของตน โดยใช้หลักการกระบวนการด้าน สุขศึกษาและพลศึกษา
5. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและระบบสารสนเทศ เพื่อพัฒนางานด้านธุรกิจ
6. วางแผนประกอบอาชีพด้านธุรกิจ โดยนำระบบบริหารงานคุณภาพและ เพิ่มผลผลิตมาใช้ในองค์กร
7. จัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม อาชีวนามัย และความปลอดภัยในองค์กรและ ชุมชน
8. ประยุกต์ใช้หลักการพื้นฐานงานอาชีพด้านธุรกิจ ในการปฏิบัติงานและ ในชีวิตประจำวัน
9. มีทักษะในการปฏิบัติงานบัญชีของกิจการประเภทธุรกิจบริการ บัญชีของ กิจการประเภทธุรกิจซื้อขายสินค้า บัญชีของกิจการประเภทธุรกิจอุตสาหกรรม
10. เข้าใจหลักการและกระบวนการปฏิบัติงานบัญชีที่ใช้ในการควบคุมและ ตรวจสอบงานบัญชีของกิจการ
11. มีทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานบัญชีของกิจการพิเศษลักษณะ ต่าง ๆ
12. ปฏิบัติงานบัญชีเพื่อการชำระภาษีของกิจการและกระบวนการเสียภาษีเงิน ได้บุคคลธรรมดา

2. สาขางานการขาย

1. สื่อสารโดยใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นในชีวิตประจำวันและใน งานอาชีพ
2. พัฒนาตนเองและสังคมตามหลักศาสนา สิทธิหน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและ เศรษฐกิจ

3. พัฒนาตนเอง พัฒนางานอาชีพ และแก้ไขปัญหา โดยใช้หลักการ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์
 4. พัฒนาบุคลิกภาพและสุขภาพของตน โดยใช้หลักการกระบวนการด้าน สุขศึกษาและพลศึกษา
 5. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและระบบสารสนเทศ เพื่อพัฒนางานด้านธุรกิจ
 6. วางแผนประกอบอาชีพด้านธุรกิจ โดยนำระบบบริหารงานคุณภาพและเพิ่ม ผลผลิตมาใช้ในองค์กร
 7. จัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม อาชีวอนามัย และความปลอดภัยในองค์กรและ ชุมชน
 8. ประยุกต์ใช้หลักการพื้นฐานงานอาชีพด้านธุรกิจ ในการปฏิบัติงานและ ในชีวิตประจำวัน
 9. สาธิตสินค้า ขายสินค้า และบริการแก่ลูกค้าทั้งทางตรงและทางอ้อม
 10. จัดแสดงสินค้า จัดร้านค้า และจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายในรูปแบบต่างๆ
 11. หาข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลทางการขาย และกำหนดช่องทางการ จำหน่าย
 12. จัดทำเอกสารเกี่ยวกับการขาย จัดหาสินค้าและบริการ
 13. เขียนแผนการตลาด แผนการขาย แผนผังร้านค้าปลีกและส่ง
- 3. สาขางานการเลขานุการ**
1. สื่อสาร โดยใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นในชีวิตประจำวันและ ในงานอาชีพ
 2. พัฒนาตนเองและสังคมตามหลักศาสนา สิทธิหน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและ เศรษฐกิจ
 3. พัฒนาตนเอง พัฒนางานอาชีพ และแก้ไขปัญหา โดยใช้หลักการ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์
 4. พัฒนาบุคลิกภาพและสุขภาพของตน โดยใช้หลักการกระบวนการด้าน สุขศึกษาและพลศึกษา
 5. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและระบบสารสนเทศ เพื่อพัฒนางานด้านธุรกิจ
 6. วางแผนประกอบอาชีพด้านธุรกิจ โดยนำระบบบริหารงานคุณภาพและเพิ่ม ผลผลิตมาใช้ในองค์กร
 7. จัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม อาชีวอนามัย และความปลอดภัยในองค์กรและ ชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ประยุกต์ใช้หลักการพื้นฐานงานอาชีพด้านธุรกิจ ในการปฏิบัติงานและ
ในชีวิตประจำวัน

9. ปฏิบัติงานในหน้าที่เลขานุการ

10. ปฏิบัติงานสำนักงาน

11. ใช้เครื่องใช้สำนักงานและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน

12. พิมพ์งานขึ้นผลิตรูปแบบต่าง ๆ

13. ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศในการปฏิบัติงาน

4. สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

1. สื่อสาร โดยใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นในชีวิตประจำวันและ
ในงานอาชีพ

2. พัฒนาตนเองและสังคมตามหลักศาสนา สิทธิหน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม
และเศรษฐกิจ

3. พัฒนาตนเอง พัฒนางานอาชีพ และแก้ไขปัญหา โดยใช้หลักการ
กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์

4. พัฒนาบุคลิกภาพและสุขภาพของคน โดยใช้หลักการกระบวนการด้าน
สุขศึกษาและพลศึกษา

5. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและระบบสารสนเทศ เพื่อพัฒนางานด้านธุรกิจ

6. วางแผนประกอบอาชีพด้านธุรกิจ โดยนำระบบบริหารงานคุณภาพและเพิ่ม
ผลผลิตมาใช้ในองค์กร

7. จัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม อาชีวอนามัย และความปลอดภัยในองค์กรและ
ชุมชน

8. ประยุกต์ใช้หลักการพื้นฐานงานอาชีพด้านธุรกิจ ในการปฏิบัติงานและใน
ชีวิตประจำวัน

9. เข้าใจระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์

10. จัดการและแก้ไขปัญหาในระบบคอมพิวเตอร์

11. เขียนโปรแกรมขนาดเล็ก

12. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานธุรกิจ

13. ใช้ระบบเครือข่ายในการปฏิบัติงาน

14. สร้างเว็บเพจ

5. สาขางานธุรกิจค้าปลีก

1. สื่อสาร โดยใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นในชีวิตประจำวันและใน
งานอาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. พัฒนาตนเองและสังคมตามหลักศาสนา สติธิหน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและเศรษฐกิจ

3. พัฒนาตนเอง พัฒนางานอาชีพ และแก้ไขปัญหา โดยใช้หลักการกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์

4. พัฒนาบุคลิกภาพและสุขภาพของคน โดยใช้หลักการกระบวนการด้านสุขศึกษาและพลศึกษา

5. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและระบบสารสนเทศ เพื่อพัฒนางานด้านธุรกิจ

6. วางแผนประกอบอาชีพด้านธุรกิจ โดยนำระบบบริหารงานคุณภาพและเพิ่มผลผลิตมาใช้ในองค์กร

7. จัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม อาชีวอนามัย และความปลอดภัยในองค์กรและชุมชน

8. ประยุกต์ใช้หลักการพื้นฐานงานอาชีพด้านธุรกิจ ในการปฏิบัติงานและในชีวิตประจำวัน

9. จำแนกประเภทและโครงสร้างของธุรกิจค้าปลีก

10. จัดการงานต้อนรับและให้บริการลูกค้า

11. จัดการเอกสารที่ใช้ในธุรกิจค้าปลีก

12. วางแผนดำเนินการส่งเสริมการขายในธุรกิจค้าปลีก

13. ตรวจสอบและหามาตรการป้องกันการสูญเสียดินค้าในร้านค้าปลีก

6. หน่วยงานธุรกิจสถานพยาบาล

1. สื่อสารโดยใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ

2. พัฒนาตนเองและสังคมตามหลักศาสนา สติธิหน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและเศรษฐกิจ

3. พัฒนาตนเอง พัฒนางานอาชีพและแก้ไขปัญหา โดยใช้หลักการกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์

4. พัฒนาบุคลิกภาพและสุขภาพของคน โดยใช้หลักการกระบวนการด้านสุขศึกษาและพลศึกษา

5. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและระบบสารสนเทศ เพื่อพัฒนางานด้านธุรกิจ

6. วางแผนประกอบอาชีพด้านธุรกิจ โดยนำระบบบริหารงานคุณภาพและเพิ่มผลผลิตมาใช้ในองค์กร

7. จัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม อาชีวอนามัย และความปลอดภัยในองค์กรและชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ประยุกต์ใช้หลักการพื้นฐานงานอาชีพด้านธุรกิจ ในการปฏิบัติงานและในชีวิตประจำวัน

9. ปฏิบัติงานส่วนหน้าในสถานพยาบาล

10. ปฏิบัติงานการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ส่งเสริมและฟื้นฟูสุขภาพ

11. ดูแลเด็กวัยก่อนเรียนและผู้สูงอายุ

12. จัดโภชนาการและกิจกรรมนันทนาการอย่างเหมาะสมกับบุคคลแต่ละวัย

และเพศ

7. สาขางานการประชาสัมพันธ์

1. สื่อสาร โดยใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ

2. พัฒนาตนเองและสังคมตามหลักศาสนา สิทธิหน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ

3. พัฒนาตนเอง พัฒนางานอาชีพ และแก้ไขปัญหา โดยใช้หลักการกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์

4. พัฒนาคูณิกภาพและสุขภาพของตน โดยใช้หลักการกระบวนการด้านสุขศึกษาและพลศึกษา

5. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและระบบสารสนเทศ เพื่อพัฒนางานด้านธุรกิจ

6. วางแผนประกอบอาชีพด้านธุรกิจ โดยนำระบบบริหารงานคุณภาพและเพิ่มผลผลิตมาใช้ในองค์กร

7. จัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม อาชีวอนามัย และความปลอดภัยในองค์กรและชุมชน

8. ประยุกต์ใช้หลักการพื้นฐานงานอาชีพด้านธุรกิจ ในการปฏิบัติงานและในชีวิตประจำวัน

9. ปฏิบัติงานการประชาสัมพันธ์โดยการพูด อ่าน เขียน การผลิต การใช้สื่อประชาสัมพันธ์

10. ใช้สารสนเทศอุปกรณ์และการบำรุงรักษาในงานประชาสัมพันธ์

11. เลือกใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศในการปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์

12. จัดกิจกรรมด้านมวลชนสัมพันธ์

8. สาขาภาษาต่างประเทศ

1. สื่อสาร โดยใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ

2. พัฒนาตนเองและสังคมตามหลักศาสนา สิทธิหน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ
3. พัฒนาตนเอง พัฒนางานอาชีพ และแก้ไขปัญหา โดยใช้หลักการ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์
4. พัฒนาบุคลิกภาพและสุขภาพของตน โดยใช้หลักการกระบวนการด้าน สุขศึกษาและพลศึกษา
5. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและระบบสารสนเทศ เพื่อพัฒนางานด้านธุรกิจ
6. วางแผนประกอบอาชีพด้านธุรกิจ โดยนำระบบบริหารงานคุณภาพและ เพิ่มผลผลิตมาใช้ในองค์กร
7. จัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม อาชีวอนามัย และความปลอดภัยในองค์กรและ ชุมชน
8. ประยุกต์ใช้หลักการพื้นฐานงานอาชีพด้านธุรกิจ ในการปฏิบัติงานและ ในชีวิตประจำวัน
9. ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็นใน สถานการณ์ทางธุรกิจ
10. วิเคราะห์ความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับ ภาษาและวัฒนธรรมและประยุกต์ใช้ได้ตามสถานการณ์
11. ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และประกอบอาชีพ

9. สาขางานงานสำนักงานสำหรับผู้พิการทางสายตา

1. สื่อสารโดยใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นในชีวิตประจำวันและ ในงานอาชีพ
2. พัฒนาตนเองและสังคมตามหลักศาสนา สิทธิหน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ
3. พัฒนาตนเอง พัฒนางานอาชีพ และแก้ไขปัญหา โดยใช้หลักการ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์
4. พัฒนาบุคลิกภาพและสุขภาพของตน โดยใช้หลักการกระบวนการด้าน สุขศึกษาและพลศึกษา
5. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและระบบสารสนเทศ เพื่อพัฒนางานด้านธุรกิจ
6. วางแผนประกอบอาชีพด้านธุรกิจ โดยนำระบบบริหารงานคุณภาพและ เพิ่มผลผลิตมาใช้ในองค์กร
7. จัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม อาชีวอนามัย และความปลอดภัยในองค์กรและ ชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ประยุกต์ใช้หลักการพื้นฐานงานอาชีพด้านธุรกิจ ในการปฏิบัติงานและในชีวิตประจำวัน
9. ใช้เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน
10. ประยุกต์ใช้อุปกรณ์ในการเขียนอักษรเบรลล์
11. ใช้คอมพิวเตอร์พกพาและสารสนเทศในการปฏิบัติงาน

2.3 แรงจูงใจ

2.3.1 ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ (Motivation) หมายถึง ภาวะใดๆ ก็ตามที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา

แรงจูงใจ เป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งในการผลักดัน กระตุ้นดึงดูดให้บุคคลสำเร็จบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นผลจากการได้รับการตอบสนองต่อความต้องการของแต่ละบุคคล อย่างไรก็ตามแรงจูงใจได้มีนักวิชาการทางการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ให้ความหมายไว้ต่างกัน ดังนี้

Crites (อ้างในสุวรรณ วัฒนวงศ์, 2533 : 102) กล่าวว่า แรงจูงใจ (Motivation) มาจากคำกริยาในภาษาละตินว่า "Movere" ตรงกับภาษาอังกฤษว่า "To move" มีความหมายว่า "เป็นสิ่งที่โน้มน้าวหรือชักนำให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ" แรงจูงใจใช้กันมากในวงการศึกษาผู้ใหญ่ทุกๆ โครงการ เพราะเชื่อว่าจะกระทำหรือปฏิบัติการ"

นิคม สารรัตน์ (2524 : 24) ได้แปลว่า เงื่อนไขหรือสภาวะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม 3 ทิศทางด้วยกัน คือ

1. เงื่อนไขหรือสภาวะที่ทำให้เกิดพฤติกรรมชนิดใดชนิดหนึ่ง
2. เงื่อนไขหรือสภาวะที่ไปยับยั้งพฤติกรรม
3. เงื่อนไขหรือสภาวะที่ไปกำหนดแนวทางให้พฤติกรรมที่จะแสดงออก

ความหมายของแรงจูงใจนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สุวรรณ วัฒนวงศ์ (2533 : 39) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า เป็นสิ่งที่โน้มน้าวหรือชักนำให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ

กิติ คยัคคานนท์ (2533 : 112) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึง พลังจิตที่อยู่ในตัวบุคคลแต่ละคน ซึ่งทำหน้าที่เร้าให้แก่บุคคลนั้นๆ กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมาพลังจิตนี้เกิดจากการกระตุ้น หรือสิ่งเร้าต่างๆ ภายในร่างกายหรือภายนอกร่างกาย

อารี พันธุ์มณี (2538 : 179) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า หมายถึง ภาวะใดๆ ก็ตามที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา

จากการที่มีผู้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้หลายท่านนั้น สามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง สภาวะ แรงกระตุ้น หรือสิ่งเร้าที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา ทั้งทางด้าน ร่างกายและจิตใจเพื่อสนองความต้องการหรือแรงกระตุ้น เพื่อไปสู่ยังความต้องการของบุคคลนั้นๆ

2.3.2 ความสำคัญของแรงจูงใจ

ชัยนาถ นาคบุปผา (2529 : 54 – 56) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจว่าเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนและการทำงานของบุคคลเป็นอย่างมาก หากผู้เรียนหรือผู้ทำงาน ได้รับแรงจูงใจ ระดับสูง ย่อมทำให้พวกเขาตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถโดยไม่ย่อท้อ

พรรณราย ทวีพะยะประภา (2529 : 44) กล่าวว่า พฤติกรรมทุกอย่างของมนุษย์เป็น สิ่งที่เกิดขึ้นมาจากสาเหตุประการใดประการหนึ่ง ที่กระตุ้นให้คนเราแสดงพฤติกรรมนั้นๆออกมา การปฏิบัติงานนั้นก็นับได้ว่าเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ บุคคลแต่ละคนจะแสดงพฤติกรรม ในการปฏิบัติงานแตกต่างกันออกไปอย่างไรบ้างนั้น ส่วนหนึ่งเป็นผลเนื่องมาจากแรงจูงใจของบุคคล ผู้นั้นด้วยโดยปกติแล้วเรื่องของแรงจูงใจเป็นหน้าที่โดยตรงของผู้บริหารทุกระดับ ผู้บังคับบัญชา หัวหน้างาน หรือผู้บริหารมีความจำเป็นที่จะต้องทำหน้าที่ชักจูงใจให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา พนักงาน หรือคนงานของตนให้ทำงานอย่างกระตือรือร้นมากขึ้น ทুমเหตุความสามารถและความคิด จิตใจให้แก่ สถานประกอบการของตนมากขึ้น การจูงใจนั้นเกิดจากสมมุติฐานที่ว่า โดยทั่วไปแล้วมนุษย์มิได้ ทำงานเต็มความสามารถด้านต่างๆ ที่เขามีอยู่เสมอไป นักจิตวิทยาเชื่อว่าการที่มนุษย์จะทำงานได้เต็ม ความสามารถของเขาหรือไม่นั้น มักจะขึ้นอยู่กับว่าเขาเต็มใจจะทำแค่ไหน ถ้ามีสิ่ง จูงใจที่ตรงกับ ความพอใจของเขาสิ่งจูงใจนั้น ก็จะเป็นแรงกระตุ้นให้เขาเอาใจใส่งานที่ทำมากขึ้น ดังนั้นการจูงใจที่ ถูกต้องเหมาะสมก็จะเป็นเครื่องดึงดูดความรู้สึกรักและจิตใจของมนุษย์ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับสถาน ประกอบการของเขามากขึ้น และเนื่องจากการจูงใจเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกรักนึกคิดของมนุษย์ ดังนั้น การที่จะจูงใจมนุษย์ให้ตรงกับความประสงค์ของสถานประกอบการได้จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษา ถึงเหตุและผลของพฤติกรรมตลอดจนองค์ประกอบต่างๆ ที่จะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทางใดทาง หนึ่งของมนุษย์ด้วย เมื่อมนุษย์มีความไม่พอใจอะไรบางอย่าง เขาก็อาจแสดงพฤติกรรมบางอย่าง ออกมา เช่น ความเบื่อหน่าย เฉื่อยชา ผลผลิตลดลงเกิดการขัดแย้งกับเพื่อนร่วมงานหรือหัวหน้า การ ขาดงาน นัดหยุดงาน หรือลาออก เป็นต้น แต่ถ้ามนุษย์มีความพอใจสถานประกอบการของตนแล้ว เขาก็อาจจะทุ่มเทกำลังความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้แก่สถานประกอบการของเขาขึ้น ระดมกำลังผลิต อันจะเป็นผลให้เกิดประสิทธิภาพสูงขึ้น ในการทำงานและการสร้างสรรค์งาน ซึ่งนอกเหนือไปจาก การปฏิบัติงานตามปกติได้ด้วย

2.3.3 ประเภทของแรงจูงใจ

การแบ่งประเภทของแรงจูงใจได้มีผู้แบ่งแยกไว้หลายแบบต่างๆ กันไปดังนี้

Maslow (อ้างในสงวน สุทธิเลิศอรุณ. 2530 : 63 – 64) ได้แบ่งแรงจูงใจเป็น 2 ประเภท คือ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์ ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากแรงกระตุ้นอย่างใดอย่างหนึ่งภายในตัวบุคคล ซึ่งมีผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมตามความต้องการ หรือตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ เช่น การที่บุคคลเข้าใจจุดประสงค์ของการเรียนยอมช่วยให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมออกมาอย่างมีประสิทธิภาพ แรงจูงใจภายในอาจจะแยกออกได้ ดังนี้

1. ความอยากรู้อยากเห็น จะทำให้สนใจค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง
2. ความสนใจเป็นลักษณะอย่างหนึ่งที่มีอยู่แล้วในตัวบุคคล แต่ละคนบุคคลแต่ละวัยจะมีความสนใจแตกต่างกัน
3. ความพอใจที่ได้กระทำในสิ่งที่ตนพอใจ เช่น บุคคลที่ทำงานด้วยใจรักมักไม่ต้องการผลตอบแทนใดๆ

ข. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) คือ แรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากภายนอกตัวบุคคล ส่วนมากเป็นแรงผลักดันจากสังคมจุดหมายปลายทางของการกระทำอยู่นอกเหนือไปจากตัวกิจกรรม เช่น การให้รางวัล การทำโทษ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นตัวกระตุ้นอันดับแรกและก่อให้เกิดการแสดงพฤติกรรมของบุคคล เพื่อตอบสนองความต้องการทางสังคม แรงจูงใจภายนอกที่สำคัญ ได้แก่ การแข่งขันและการร่วมมือ ความสำเร็จในการทำงาน ความนิยมชมชอบจากผู้อื่นการให้รางวัลและการทำโทษ

Sherif (อ้างในสุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2533 : 103) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ

1. แรงจูงใจด้านร่างกาย แรงจูงใจทางด้านนี้จะมีสูงมากในวัยเด็กตอนต้น และวัยผู้ใหญ่ตอนปลาย
2. แรงจูงใจด้านสังคม เป็นความต้องการที่มีผลมาจากด้านชีววิทยาของมนุษย์ในความต้องการอยู่ร่วมกับครอบครัวและเพื่อน เป็นความต้องการส่วนบุคคลที่ได้รับอิทธิพลมาจากความต้องการผูกพันกับผู้อื่น (Affiliation Needs) เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคมจึงจำเป็นต้องอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นนอกจากพ่อแม่ ความผูกพันกันนั้นทำให้เกิดความพึงพอใจและสบายใจในการที่จะอยู่ร่วมกันหรือทำงานเกี่ยวข้องกัน เพื่อสนองความต้องการต่างๆ

Morgan and King (อ้างในอารี พันธุ์ณี : 2534 : 192 – 196) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความต้องการฐานะ (Status Needs) ในชุมชนที่อาศัยอยู่ด้วยกันเป็นจำนวนมากการแบ่งแยกระดับชั้นจะเกิดขึ้นเสมอ คนส่วนมากจึงพยายามจะสร้างฐานะของตนเองให้ทัดเทียมหรือให้ดีกว่าคนอื่น ๆ. ในสังคมเดียวกันซึ่งมีหลายรูปแบบ เช่น อยากรู้ได้ตำแหน่ง (Rank) อยากรู้ได้เกียรติยศและอำนาจ (Prestige and Power)

2. ความต้องการผูกพันกับผู้อื่น (Affiliation Needs) เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงจำเป็นต้องอยู่ร่วมกับผู้อื่นนอกเหนือจากพ่อแม่ พี่น้อง ความผูกพันกันนั้นทำให้เกิดความพึงพอใจและสบายใจ ในการที่จะอยู่ร่วมกันหรือทำงานเกี่ยวข้องกัน เพื่อสนองความต้องการต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในทางอื่น
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542 : 140) ได้จำแนกแรงจูงใจออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจเพื่อความอยู่รอด (Survival Motives) เป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้เราสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ แรงจูงใจชนิดนี้มักจะสัมพันธ์กับสิ่งเบื้องต้นที่คนเราต้องการในชีวิต เช่น อาหาร น้ำ อากาศ การขับถ่าย ฯลฯ เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในสังคมอาจได้รับอิทธิพลโดยตรงจากสิ่งเร้าที่เป็นบุคคล หรือจากวัตถุที่มองไม่เห็นได้จับต้องได้ หรือมาจากภาวะทางสังคมที่มองไม่เห็นก็ได้ เช่น การมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น การเป็นผู้นำ การสร้างมิตร เป็นต้น

3. แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเอง (Self Motives) แรงจูงใจชนิดนี้ค่อนข้างจะซับซ้อนพอสมควร และเป็นสิ่งผลักดันให้คนเราพยายามปรับตัวไปในทางที่ดีขึ้น เช่น แรงจูงใจที่เกี่ยวกับความสำเร็จหน้าที่การงานหรือความสำเร็จในชีวิต เป็นต้น

2.3.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

แรงจูงใจ ตามพจนานุกรมการจัดการ (Dictionary of Management) หมายถึง แรงขับของแต่ละบุคคลแสดงพฤติกรรม โดยเฉพาะที่เกิดขึ้นในการทำงาน หรือการกระทำที่บุคคลจะทำงานให้สำเร็จ โดยได้รับอิทธิพลจากการกระทำของคนอื่นที่กำหนดแนวทางเฉพาะใช้ในการบริหารโดยผู้บริหารจะจูงใจพนักงานทำงานให้องค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่าแรงจูงใจ คือ แรงผลักดัน แรงกระตุ้น ที่เกิดจากความต้องการที่จะได้รับการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นที่องค์กรจัดให้ ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมในการทำงาน ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยแห่งความต้องการพื้นฐาน ได้แก่ ความสำเร็จในการทำงาน ความเจริญเติบโตในการทำงาน ปัจจัยสุขอนามัย นโยบายและการบริหารงานขององค์กร ค่าจ้างเงินเดือนที่ได้รับ ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน สภาพการทำงานความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาความมั่นคงในการทำงาน เมื่อวิเคราะห์ดูแล้วก็จะพบว่า แรงจูงใจเหล่านี้เกิดขึ้นจากปฏิกิริยาพื้นฐานส่วนลึกของจิตใจภายใน (Subconscious) ซึ่งตามจิตศาสตร์นั้น ถือได้ว่าเป็นสภาวะจิตใจที่ไม่อยู่ในความควบคุมของตัวเราเป็นที่รวมความคิดเพื่อการแสดงออกโดยเราไม่รู้ตัวหรือที่เรียกว่า จิตใต้สำนึกนั่นเอง ซึ่งจิตใต้สำนึกนี้บุคคลย่อมมีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ด้วยกันทุกคน

กล่าวโดยสรุปแล้ว แรงจูงใจ (Motivation) หมายถึง ภาวะอินทรีย์ภายในร่างกายของบุคคล ถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้า เรียกว่า สิ่งจูงใจ (Motive) ก่อให้เกิดความต้องการอันจะนำไปสู่แรงขับภายใน (Internal Drive) ที่แสดงพฤติกรรมการทำงานที่มีคุณค่าในทิศทางที่ถูกต้องการตรงตามเป้าหมายขององค์กร ดังนั้น การจูงใจจึงเป็นการกระทำทุกวิถีทางที่จะกระตุ้นให้พนักงานในองค์กรประพฤติปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตามเป้าประสงค์ขององค์กร ซึ่งพื้นฐานสำคัญในการกระตุ้นให้พนักงานดังกล่าว แสดงพฤติกรรมที่องค์กรคาดหวังไว้ก็ด้วยการสร้างอินทรีย์ของพนักงานเหล่านั้น ให้เกิดความต้องการ (Desire) ขึ้นก่อนเป็นอันดับแรก จากนั้นบุคคลก็จะเกิดความพยายามสืบเสาะแสวงหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งที่ต้องการนั้น ก็คือ การเกิดแรงขับเคลื่อนภายใน (Drives) หากมีสิ่งจูงใจที่เหมาะสมบุคคลก็จะสนองตอบด้วยการกระทำหรือแสดงพฤติกรรมทุกอย่าง (Behavior) ให้ได้มาซึ่งความสำเร็จอันเป็นเป้าหมายสูงสุด (Goals) และเพื่อให้เกิดภาพฉาย

นิภา นิธยาชน (2530 : 56 – 62) กล่าวถึง ทฤษฎีที่ว่าด้วยแรงจูงใจทุกทฤษฎีว่าแรงจูงใจขั้นพื้นฐาน เป็นแรงขับให้เกิดพฤติกรรมจะมีข้อแตกต่างที่สำคัญก็เพียงลักษณะหน้าที่ของแรงจูงใจเท่านั้นซึ่งสามารถประมวลความคิดที่แตกต่างกันได้ 3 ประการ ดังนี้

1. แรงจูงใจในฐานะเป็นพลังลดความเครียด (Tension Reduction) พฤติกรรมทั้งหลายของบุคคลเป็นการพยายามที่จะลดความเครียดด้วยการระบายความรู้สึกที่เกิดจากการกระตุ้นของแรงขับทั้งสิ้น เช่น

ก. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ (Freud) เชื่อว่า แรงขับภายในเป็นสิ่งเร้าทางชีววิทยา ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นความรู้สึกภายในตัวบุคคล หมายถึง ความต้องการ หรือความปรารถนานั้นเอง และได้แบ่งสัญชาตญาณ เป็น 2 ประเภท ได้แก่ สัญชาตญาณแห่งการดำรงชีวิต และสัญชาตญาณแห่งความตาย

ข. ทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยการเสริมแรง คอลลาร์ด และมิลเลอร์ แบ่งแรงจูงใจเป็น 2 แบบ คือ แรงจูงใจปฐมภูมิ อันได้มาแต่กำเนิด และแรงจูงใจทุติยภูมิ อันได้มาด้วยการเรียนภายหลัง

2. แรงจูงใจในฐานะเป็นพลังความสามารถ (Competence) ไวท์ กล่าวว่าคนเรามีแรงขับโดยกำเนิดอีกอย่างหนึ่งซึ่งถือว่าเป็นแรงขับในด้าน “ผลสัมฤทธิ์” คือ ความปรารถนาที่ได้รับผลจากสิ่งแวดล้อม

3. แรงจูงใจในฐานะเป็นพลังพัฒนาความเจริญงอกงาม (Force – for - Growth) คือแรงจูงใจเป็นตัวพลังสำคัญในการพัฒนา “คน” ให้เจริญงอกงามเต็มที่ถึงขั้นสูงสุด คือ การเข้าใจตนเองและโลกอย่างถ่องแท้

อัญชลี แจ่มเจริญ (2530 : 113) สรุปไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีพื้นฐาน ได้แก่ ความต้องการด้านร่างกาย ความต้องการความปลอดภัยความต้องการยกย่องนับถือ ความต้องการยอมรับในสังคม ความต้องการ โอกาสก้าวหน้า ความต้องการเข้าใจตนเองได้ถูกต้อง ความต้องการด้านสุนทรีย์

2. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ (Psychoanalysis) เชื่อว่าการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์เป็นผลมาจากแรงขับ 2 ประการ คือ แรงขับทางเพศ และแรงขับด้านความก้าวร้าว

3. ทฤษฎีระบบพฤติกรรม ทฤษฎีนี้ชี้ให้เห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจทางด้านความหิว ซึ่งแปรเปลี่ยนพฤติกรรมมนุษย์ได้หลายอย่าง นอกจากนั้นยังต้องการแรงจูงใจใฝ่พึงพิงที่ช่วยให้มนุษย์สร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น

4. ทฤษฎีแรงจูงใจที่เกิดจากการหยั่งรู้ เน้นที่บุคคลรับรู้เป้าหมายการดำเนินชีวิตและวางระดับความหวังรวมทั้งทางเลือกให้ตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Breyton (อ้างในกิติ ตย์คานนท์. 2532 : 128) ได้สรุปความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ว่ามี 3 ประการ ได้แก่

1. ความต้องการมีความรักและมีพวก เป็นความต้องการทางจิตขั้นต้น เนื่องจากเราอยู่ในสังคมมนุษย์ ถ้าเขาไม่ยอมรับเราเข้าเป็นพรรคพวก เราก็ออยู่กับเขาไม่ได้ การที่จะให้กลุ่มยอมรับเข้าเป็นพวกนั้น ขึ้นอยู่กับตัวเราโดยต้องยึดหลักที่ว่า “ถ้าต้องการจากเขา เราต้องให้เขาก่อน” หรือ “ถ้าต้องการให้เขารักเรา เราต้องรักเขาก่อน”

2. ความต้องการมีชื่อเสียงเกียรติยศและความเด่น เมื่อเรามีพรรคมีพวก และทำให้ใครๆ รักใคร่เราแล้ว เราก็มียุทธศาสตร์หรืออยากได้สิ่งอื่นต่อไปอีก เนื่องจากความต้องการหรือคัมภีร์ของมนุษย์นั้น ไม่มีที่สิ้นสุด สิ่งที่ต้องการต่อไปอีกก็คือเกียรติยศชื่อเสียง ซึ่งจะทำให้คนอื่นยอมรับนับถือและยกย่องเราและก็จะมียุทธศาสตร์เหนือผู้อื่นได้

3. ความต้องการที่รักษาเกียรติยศชื่อเสียงและความเด่นนั้นให้คงตลอดไป เมื่อสามารถกระทำตัวให้มีเกียรติยศชื่อเสียงและความเด่นแล้ว ทุกคนก็ต้องจะรักษาสภาพนั้นไว้ให้อยู่กับคนตลอดกาล นับว่าเป็นความสำเร็จสมหวังในหวังในชีวิต

Maslow (อ้างในสุวรรณ วัฒนวงศ์. 2533 : 103) ได้เสนอทฤษฎีในลักษณะของลำดับขั้นความต้องการ แยกเป็น 5 ขั้น คือ

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Basic Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ที่อยู่อาศัย เป็นต้น

2. ความต้องการด้านความปลอดภัยและความมั่นคง (Safety and Security Needs) เป็นความต้องการเพื่อให้ตนเองมีความปลอดภัย และมีความมั่นคงทางฐานะเศรษฐกิจและงานอาชีพ

3. ความต้องการทางด้านสังคมและการเป็นเจ้าของ (Social and Belonging Needs) เป็นความต้องการที่จะได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น และมีความรู้สึกว่าคุณเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มทางสังคม มีความต้องการเพื่อน เช่น การเข้าไปเป็นสมาชิกขององค์กรหรือสมาคมต่างๆ

4. ความต้องการที่ได้รับการยกย่องในสังคม (Esteem of Status Needs) เป็นความต้องการมีเกียรติยศ มีฐานะดีในสังคม ได้รับการยกย่องนับถือจากบุคคลทั่วไป

5. ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จดังที่คาดไว้ (Self - actualization or Self - realization Needs) ความต้องการนี้นับเป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ เป็นความต้องการให้บรรลุผลสำเร็จในสิ่งที่ใฝ่ฝันไว้ความต้องการขั้นที่ 1 และ 2 เป็นความต้องการส่วนบุคคล ขั้นที่ 3 และ 4 เป็นความต้องการทางสังคม ส่วนความต้องการขั้นที่ 5 เป็นความต้องการทางสติปัญญา

Maslow (อ้างในสุรางค์ โคว์ตระกูล. 2533 : 116 – 117) ได้แบ่งลำดับความต้องการของมนุษย์ไว้ดังนี้

1. ความต้องการทางสรีระ หมายถึง ความต้องการพื้นฐานของร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ และการพักผ่อน เป็นต้น ความต้องการเหล่านี้เป็น ความต้องการที่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต ไม่ว่าการใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำเป็นสำหรับชีวิตอยู่ มนุษย์ทุกคนมีความต้องการทางสรีระอยู่เสมอ จะขาดเสีย มิได้ถ้าอยู่ในสภาพที่ขาดจะกระตุ้นให้คนมีกิจกรรมชวนขวยที่จะสนองความต้องการ

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยหรือสวัสดิภาพ หมายถึง ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยทั้งทางร่างกายและจิตใจ เป็นอิสระจากความกลัวเข็ญ บังคับ จากผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม เป็นความต้องการที่จะได้รับการปกป้องคุ้มกัน ความต้องการประเภทนี้เริ่มตั้งแต่วัยทารก จนกระทั่งวัยชรา ความต้องการที่จะมาทำเป็นหลักแหล่ง ก็เป็นความต้องการเพื่อสวัสดิภาพของผู้ใหญ่อย่างหนึ่ง

3. ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่มนุษย์ทุกคนมีความปรารถนาจะให้เป็นที่รักของผู้อื่น และต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ ทราบว่าทุกคนยอมรับตนเป็นสมาชิก คนที่รู้สึกว่าเขาไม่มีเพื่อน มีชีวิตที่ไม่สมบูรณ์ เป็นผู้ที่จะต้องซ่อม ความต้องการประเภทนี้ คนที่รู้สึกว่าเขาเป็นที่รักและยอมรับของหมู่จะเป็นผู้ที่สมปรารถนาใน ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่

4. ความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่า ความต้องการนี้ประกอบด้วยความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ มีความสามารถ ต้องการที่จะให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถและมีคุณค่าและมีเกียรติ ต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น ผู้ที่มีความสมปรารถนาในความต้องการนี้จะเป็นผู้ที่มีความมั่นใจในตนเอง เป็นคนมีประโยชน์และมีค่า ตรงข้ามกับผู้ที่ขาดความต้องการประเภทนี้จะรู้สึกว่าตนไม่มีความสามารถและมีปมด้อย มองโลกในแง่ร้าย

5. ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริงและพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตน Maslow อธิบายความต้องการที่เรียกว่า Self Actualization ว่าเป็นความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริงของตน จะกล้าที่จะตัดสินใจเลือกทางเดินของชีวิต รู้จักค่านิยมของตนเอง มีความจริงใจต่อตนเองปรารถนาที่จะเป็นดีที่สุดเท่าที่จะมีความสามารถทำได้ ทั้งทางด้านสติปัญญา ทักษะ และอารมณ์ ความรู้สึกยอมรับตนเองทั้งส่วนดีส่วนเสียของตนที่สำคัญที่สุด ก็คือ การมีสติที่จะยอมรับว่าตนใช้กลไกในการป้องกันตนในการปรับตัวและพยายามที่จะเปิด โอกาสให้ตนเองเผชิญกับความจริงของชีวิต เผชิญกับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ โดยคิดว่าเป็นสิ่งที่ท้าทาย น่าตื่นเต้น และมีความหมาย กระบวนการที่จะพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตนเป็นกระบวนการที่ไม่มีจุดจบตลอดเวลาที่มีชีวิตอยู่ มนุษย์ทุกคนจะมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตนเพราะมีน้อยคนที่จะได้ถึงขั้นนี้อย่างสมบูรณ์

สรุป ทฤษฎีของ Maslow ที่พูดถึงความต้องการของมนุษย์ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ Noe กล่าวถึงเหตุจูงใจของมนุษย์ในด้านความต้องการพื้นฐาน คือ ความต้องการทางกายภาพความต้องการได้รับความมั่นคงปลอดภัย ความต้องการทางด้านความรัก สำหรับความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่าและความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริง สอดคล้องกับความต้องการ ได้รับความปรารถนาใหม่และความต้องการการได้รับความยอมรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Noe (อ้างในสุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2533 : 104) นักการศึกษาที่มีชื่อเสียงชาวอเมริกัน เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ แยกออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ความต้องการทางกายภาพ (Physical Needs) เป็นสิ่งที่สามารถสังเกตเห็นได้ส่วนมาก มนุษย์เรามีความต้องการทางด้านนี้เพื่อความคงอยู่ของร่างกาย ในทางการศึกษา คือความต้องการและเห็น ได้ยินเสียง ความสุขสบาย การพักผ่อน สิ่งเหล่านี้อาจจะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้

2. ความต้องการในการเจริญงอกงาม (Growth Needs) นักจิตวิทยาส่วนมากเห็นตรงกันว่า ความต้องการด้านนี้เป็นสิ่งสำคัญที่จะพาไปสู่ส่วนอื่นๆ ของความต้องการ ซึ่งตรงกับความต้องการกระทำตนตามความสามารถ (Self-actualization) ตามทฤษฎีของมาสโลว์นั่นเอง

3. ความต้องการได้รับความมั่นคงปลอดภัย (The Needs for Security) เป็นที่ยอมรับกันมานานแล้ว สัตว์โลกมีสัญชาตญาณสำหรับการป้องกันตัวเอง ความต้องการด้านความปลอดภัยทางร่างกาย ถ้าหากความต้องการมั่นคงไม่ได้รับการตอบสนองจะเกิดอาการทางพฤติกรรม ตามมาด้วยคือ เกิดความรู้สึกไม่มั่นคง โดยการถอนตัวออกจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งหลาย

4. ความต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ (The Needs for New Experience) เมื่อคนแสวงหาความมั่นคง เขาต้องผจญภัยและเสี่ยง คนเราจึงอาจจะเบื่อหน่ายต่องานประจำที่ซ้ำซาก (Routine) ดังนั้น เมื่อความต้องการด้านนี้เกิดสับสนขึ้น บุคคลจะเกิดความว้าวุ่นใจมีพฤติกรรมที่แสดงถึงความขัดแย้งอย่างเด่นชัด เนื่องจากความต้องการได้รับประสบการณ์และแนวความคิดใหม่ๆ

5. ความต้องการทางด้านความรัก (The Needs for Affection) คนทุกคนต้องการได้รับความรัก รวมทั้งการที่ประสบผลสำเร็จ ซึ่งในบางครั้งก็เป็นสาเหตุมาจากความต้องการด้านนี้อาจจะเรียกได้ว่าเป็นความต้องการทางด้านสังคม คือ ความต้องการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ประสบการณ์ ความร่าเริง ความเศร้าโศก ถ้าหากความต้องการด้านนี้ไม่ได้รับการตอบสนอง ก็จะเกิดอาการ 2 อย่างคือ การถอนตัวออกจากกลุ่ม หรือมีลักษณะก้าวร้าว แสดงอาการเป็นศัตรู

6. ความต้องการได้รับการยอมรับ (The Needs for Recognition) มนุษย์ส่วนมากต้องการได้รับความรู้สึกที่ตัวเองมีคุณค่า ได้รับการยกย่องนับถือจากคนอื่น ๆ ความต้องการทางด้านนี้ทำให้เขามีการรวมกลุ่มทางสังคม เป็นชุมชนสถาบันต่างๆ ทำให้เขาสามารถแสวงหาสถานภาพ และความสนใจจากสมาชิกในกลุ่มได้ด้วย

Mc Clelland (อ้างในทองหล่อ นาคหอม. 2535 : 22) นักจิตวิทยาได้ทำการวิจัยในเรื่องความต้องการความสำเร็จ พบว่าผู้ที่ประสบความสำเร็จสูงทั้งหลายแตกต่างกับบุคคลอื่นโดยทั่วไป โดยจะมีลักษณะดังนี้

1. มีความรับผิดชอบสูง แสวงหาโอกาสเพื่อที่จะได้มีโอกาสในการรับผิดชอบแก้ไขปัญหามีมืออยู่ พวกนี้จะมีความปรารถนาจะกระทำการต่างๆ ให้ดีขึ้นกว่าเดิมอยู่เสมอ

2. มีเป้าหมายระดับกลาง เพราะหากไม่ประสบความสำเร็จแล้วจะรู้สึกไม่สบายใจดังนั้น จึงไม่ตั้งเป้าหมายไว้สูงเกินไป เพื่อลดความเสี่ยงและให้ความเชื่อมั่นความสำเร็จสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ต้องการได้รับข้อมูลกลับที่ทันการณ์เกี่ยวกับงานของตน ว่าสำเร็จหรือล้มเหลว เพื่อการตัดสินใจของตนในงานครั้งต่อไป

4. ต้องทำงานร่วมกับผู้ที่มีความสามารถเพื่อที่เขาได้พยายามปรับปรุงความสามารถของเขาให้ทัดเทียมกับผู้ที่มีความสามารถ ความรู้สึกเช่นนี้จะเป็แรงจูงใจให้เกิดความมานะที่จะประสบความสำเร็จที่สูงต่อไป

นอกจากความต้องการความสำเร็จหรือสัมฤทธิ์ผลจะเป็นแรงจูงใจในการทำงานแล้ว ยังมีความต้องการอีก 2 อย่าง ที่มีส่วนทำให้เกิดแรงจูงใจ คือ ความต้องการความรัก ความเป็นพวกพ้องปรารถนาให้ผู้อื่นนิยมชมชอบและยอมรับนับถือผู้อื่นด้วย และความต้องการมีอำนาจบารมี ปรารถนาที่จะควบคุมหรือมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ต้องการที่จะทำให้อื่นมีความประพฤดิหรือมีพฤติกรรมตามที่ต้องการส่วนมากจะเป็นคนที่พูดเก่ง ชอบการโต้แย้ง ชอบมีการติดต่อสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ และมีการแสดงการใช้อำนาจ ผู้บริหารที่ดีมักจะเป็นคนที่มีแรงจูงใจทางด้านอำนาจบารมีสูงมากกว่าทางด้านความสำเร็จ และมักจะเป็นอำนาจบารมีที่ใช้ในด้านสังคมเสียมากกว่า

Adler (อ้างในขนิษฐา วิเศษสาร และมุกดา ศรีรงค์. 2537 : 212) กล่าวว่า ทฤษฎี ERG เป็นทฤษฎีการจูงใจอีกทฤษฎีหนึ่งที่ทำให้ความสำคัญกับความต้องการแอดเลอร์ เป็นผู้ตั้งทฤษฎีนี้ขึ้นมา โดย E มาจาก Existence , R มาจาก Relatedness และ G มาจาก Growth เขาแบ่งความต้องการของมนุษย์เป็น 3 ประเภท คือ

1. ความต้องการเกี่ยวกับการดำรงชีวิต (Existence Need) เป็นความต้องการทางวัตถุและสามารถตอบสนองให้เพียงพอได้ โดยปัจจัยจากสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น อาหาร น้ำ เงินเดือน รายได้ อื่นๆนอกเหนือจากค่าจ้างและสภาพการทำงาน

2. ความต้องการเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (Relatedness Need) เป็นความต้องการมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นๆ ที่สำคัญต่อตัวเขา ได้แก่ เพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา และเพื่อนฝูง

3. ความต้องการพัฒนา (Growth Need) ความต้องการนี้เกี่ยวข้องกับความปรารถนาที่จะพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง ความต้องการดังกล่าวจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาความสามารถความเฉลียวฉลาด ความมีอำนาจที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งมีความสำคัญต่อบุคคล

ทฤษฎีความต้องการของ Maslow และ Adler แตกต่างกันที่การจูงใจเพื่อตอบสนองความต้องการ มาสโลว์มีความเห็นว่า ถ้าความต้องการทางสังคมไม่ได้รับการตอบสนองเท่าไรก็ยังมีความปรารถนามากขึ้นเท่านั้น ส่วนแอดเลอร์กลับเห็นว่า ยิ่งความต้องการเกี่ยวข้องกับผู้อื่นไม่ได้รับการตอบสนองมากขึ้นเท่าไร บุคคลยิ่งหันกลับไปปรารถนาในความต้องการดำรงชีวิตทางวัตถุมากขึ้น เช่นเดียวกับความต้องการการพัฒนาถ้าไม่ได้รับการตอบสนองเพียงพอก็หันกลับไปปรารถนาในความต้องการเกี่ยวข้องกับผู้อื่นมากขึ้น นั่นคือ บุคคลจะปรารถนาในความต้องการเป็นรูปธรรมมากขึ้น ถ้าความต้องการที่เป็นนามธรรมไม่ได้รับการตอบสนองอย่างพอเพียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารทูลสวนเวสหรือการเขียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ยูเห็นประโยชน์ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Vroom (1970 : 91 – 103) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความคาดหวัง (Expectation Theory) ที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ ทฤษฎีนี้มาจากการศึกษาด้านจิตวิทยาของบุคคลในองค์กรพบว่าบุคคลจะกระทำสิ่งใดมักขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่อไปนี้ คือ

1. ผลตอบแทนที่ได้รับ
2. ความพอใจและความไม่พอใจต่อผลตอบแทนที่ได้รับ
3. ผลตอบแทนที่ได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่น
4. โอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนตามความคาดหวัง

ความพอใจต่อสิ่งเหล่านี้จะเพิ่มขึ้นหากได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้น และความพอใจลดลงหากได้รับผลตอบแทน จิตวิทยาของบุคคลในองค์กรที่ วรูม ทำการศึกษานี้เป็นพื้นฐานของการตัดสินใจเลือกทางปฏิบัติของบุคคลโดยองค์การ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความคาดหวังของวรูมทฤษฎีดังกล่าว Vroom (1970 : 91 – 103) ได้เสนอไว้ว่าการที่บุคคลจะเลือกตัดสินใจใดๆจะต้องอาศัยการพิจารณาอยู่ 3 ประการ คือ

1. เมื่อเห็นโอกาสที่จะใช้ความสามารถและความพยายามทำงานนั้นให้สำเร็จได้
2. เมื่อเห็นว่าถ้าทำงานนั้นสำเร็จ จะทำให้เกิดผลลัพธ์ในทางที่ดี
3. ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่น่าพอใจ

ความสัมพันธ์ทั้ง 3 ประการนี้เป็นกระบวนการในการตัดสินใจของแต่ละบุคคลในการที่จะเลือกกระทำหรือเลือกไม่กระทำ

2.3.5 องค์ประกอบแรงจูงใจของการศึกษาต่อ

Donald E. Super (อ้างในเพ็ญศรี จินดาศักดิ์. 2535 : 28-31) ได้ค้นคว้าศึกษาเกี่ยวกับ ทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพ และกล่าวถึงขั้นพัฒนาการทางอาชีพ แบ่งออกเป็น 5 ขั้น ซึ่งในขั้นที่ 2 เป็นขั้นสำรวจตนเองและอาชีพ (Exploration stage) บุคคลจะมีอายุระหว่าง 15 -25 ปี จะเป็นขั้นการสำรวจตนเองและสำรวจอาชีพขณะอยู่ในโรงเรียน ในขั้นนี้เด็กจะเริ่มแสวงหาประสบการณ์จากการทำงาน และจากการทำกิจกรรมต่างๆ โดยเฉพาะในช่วงอายุ 15-17 ปี จะเป็นระยะเริ่มพิจารณาและทดลองเลือกอาชีพ (Tentative Substage) แต่ยังไม่ตัดสินใจแน่นอน โดยบุคคลจะพิจารณาอาชีพตามความต้องการ ความสนใจ ความสามารถ ค่านิยม และโอกาสในการได้งานทำ

Eli Ginzberg (อ้างในเพ็ญศรี จินดาศักดิ์. 2535-25-28) ได้ศึกษาทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพ และแบ่งขั้นพัฒนาการทางอาชีพและแบ่งขั้นพัฒนาการทางอาชีพออกเป็น 3 ระยะ โดยในระยะที่ 2 คือระยะพิจารณาเลือกอาชีพโดยยังไม่ตัดสินใจแน่นอนหรือระยะทดลองบทบาท (Period of Tentative Choice) เป็นระยะที่อยู่ในช่วงอายุตั้งแต่ 11-17 ปี ในระยะนี้ เด็กจะพิจารณาเลือกอาชีพจากลักษณะของตนเอง โดยจะนำความสนใจ ความสามารถ และค่านิยมของตนมาร่วมพิจารณาเลือกอาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Ginzberg (อ้างในเพ็ญศรี จินดาศักดิ์ .2535:18) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ มี 3 ประการ คือ องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องของความเป็นจริง หมายถึง การตอบสนองของบุคคลต่อสิ่งแวดล้อม ในขณะที่นั้นว่าสังคมต้องการอาชีพอะไรก็ควรเลือกอาชีพที่ตลาดแรงงานต้องการ องค์ประกอบด้านการศึกษา และองค์ประกอบด้านค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ สำหรับองค์ประกอบด้านการศึกษา ได้แก่ คุณภาพและปริมาณทางการศึกษา ส่วนองค์ประกอบด้านค่านิยม เช่น การเลือกอาชีพที่สังคมยกย่อง

John O. Crites (อ้างในเพ็ญศรี จินดาศักดิ์. 2535 : 22-25) ได้เสนอทฤษฎีการเลือกอาชีพที่มีแนวคิดว่าการเลือกอาชีพของบุคคลจะนิยมเลือกอาชีพเป็นสาขาอาชีพบุคคลจะต้องมีอาชีพที่จะเลือกสองอาชีพหรือมากกว่านั้น ถ้าบุคคลไม่มีทางเลือก การเลือกอาชีพจะเกิดขึ้นไม่ได้ โดยแรงกระตุ้นในการเลือกอาชีพ คือ ความคาดหวังของสังคมที่ว่า “ทุกคนควรทำงาน” นอกจากนี้บุคคลจะต้องมีอิสระในการประกอบอาชีพที่เขาเลือก ซึ่งลักษณะทั่วไปของการเลือกอาชีพที่ Crites กล่าวไว้คือ การเลือกอาชีพเป็นพฤติกรรมที่เป็นระบบมิใช่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ แต่ละบุคคลจะมีการเลือกอาชีพที่แตกต่างกัน และในการเลือกอาชีพมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับตัวแปรสิ่งเร้าและตัวแปรสนอง ซึ่งตัวแปรสนอง (Response Variables) ได้แก่ ความถนัดทั่วไปความสามารถทางสมอง ความสนใจ บุคลิกภาพ อัตมโนทัศน์ ประโยชน์ในการเลี้ยง ค่านิยม และเป้าหมายชีวิต

Williamson (อ้างในพ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2529 : 66-67) ผู้คิดค้นทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของบุคลิกภาพ มีความเชื่อว่า “อาชีพของบุคคลมิใช่การลองผิดลองถูก แต่ต้องใช้ความคิดในการพิจารณาวิเคราะห์อย่างดี” ทฤษฎีนี้มีรากฐานมาจากแนวคิดของจิตวิทยาความแตกต่างระหว่างบุคคลและจิตวิทยาประยุกต์ ที่กล่าวว่า “แต่ละบุคคลประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญหลายประการ เช่น ความสามารถ ความถนัด ความสำเร็จ ความสนใจ ค่านิยม ความต้องการและบุคลิกภาพ” สำหรับการเลือกอาชีพของแต่ละบุคคลนั้น บุคคลจะเลือกอาชีพโดยพิจารณาถึงลักษณะของตนเอง ประกอบการพิจารณาลักษณะของอาชีพ นอกจากนี้ Williamson ยังเห็นว่าแต่ละบุคคลต่างประกอบด้วยแบบแผนของความสามารถ สักยภาพ หรือลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลจะสัมพันธ์กับงานเฉพาะอย่างทีบุคคลนั้นต้องการ และนอกจากนี้บุคคลแต่ละคนจะต้องรู้จักลักษณะและองค์ประกอบของบุคลิกภาพของตนเอง เพื่อจะได้ใช้ลักษณะและองค์ประกอบดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Williamson (อ้างในเพ็ญศรี จินดาศักดิ์ 2535 : 19) ยังได้กล่าวว่า บุคคลจะเลือกอาชีพโดยพิจารณาจากลักษณะของอาชีพซึ่งการวิเคราะห์อาชีพ ได้แก่ การที่บุคคลจะแสวงหาความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับอาชีพ เช่น ความรู้เกี่ยวกับลักษณะของงานอาชีพ รายได้ ความมั่นคง และโอกาสก้าวหน้าในงานอาชีพ ประกอบการพิจารณาวิเคราะห์ลักษณะของตนเองเพื่อใช้เป็นแนวทางในการเลือกอาชีพ

Williamson (อ้างในเพ็ญศรี จินดาศักดิ์ 2535 : 19) กล่าวไว้ในทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบว่า “ในการเลือกอาชีพของบุคคลแต่ละคนนอกจากจะพิจารณาลักษณะของอาชีพ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้ใช้ประโยชน์ด้านการศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกอบพิจารณาตนเองแล้ว บุคคลจะต้องพิจารณาความต้องการของตลาดแรงงานเวลา และทุนทรัพย์ที่จะใช้เตรียมตัวประกอบอาชีพด้วย”

Robert Hoppock นักแนะแนวอาชีพที่มีชื่อเสียง (อ้างในเพ็ญศรี จินดาศักดิ์. 2535 :20-21) ได้กล่าวถึงหลักการที่สำคัญในการเลือกอาชีพ ด้านข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคล เช่น ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ค่านิยม และบุคลิกภาพมีผลต่อการเลือกอาชีพ เพราะช่วยให้ บุคคลตระหนักถึงความต้องการของตนเองและช่วยให้บุคคลสามารถคาดคะเนได้ว่าอาชีพที่เขาจะเลือกนั้นจะสนองความต้องการของเขาได้มากน้อยเพียงใด

John L. Holland (อ้างในดาว สมศรี โหม่ง. 2541 : 23-25) ได้จัดกลุ่มอาชีพตามบุคลิกภาพของบุคคลและสิ่งแวดล้อมทางอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ ออกเป็น 6 กลุ่มคือ

1. บุคคลที่มีบุคลิกภาพประเภทช่างฝีมือ (Realistic)
2. บุคคลมีบุคลิกภาพประเภทวิทยาศาสตร์ (Investigative)
3. บุคคลที่มีบุคลิกภาพประเภทงานศิลปะดนตรี และวรรณกรรม (Artistic)
4. บุคคลที่มีบุคลิกภาพประเภทงานบริการ การศึกษาและสังคม (Social)
5. บุคคลที่มีบุคลิกภาพประเภทงานค้าขาย (Enterprising)
6. บุคคลที่มีบุคลิกภาพประเภทงานสำนักงานและเสมียน (Conventional)

บ๊องร เปี่ยมรอด (2529 : 39-42) ได้ให้แนวทางในการเลือก ศึกษาต่อไว้ในบทความเรื่อง “ประโยชน์ของข้อมูล” ไว้ว่า นักเรียนจะต้องรู้จักตนเอง รู้ทุกด้านว่าตนมีนิสัยอย่างไร ชอบและสนใจอะไร มีความถนัดด้านใด ระดับสติปัญญาเช่นไร หลักสำคัญในการเลือกศึกษาต่อวิชาชีพด้านความรู้เกี่ยวกับข้อมูลนั้นนักเรียนจะต้องรู้จักข้อมูลเกี่ยวกับภาวะตลาดแรงงานและแนวโน้มความต้องการของแรงงานในอนาคตนอกจากการรู้จักตนเอง

ถัดดาวลัย ไคว้ตระกูล (2528 :49-50) ได้ทำการวิจัยการศึกษาองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของการเลือกและไม่เลือกแผนการเรียนวิชาอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่4 สังกัดโรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดลำปาง พบว่า องค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของการเลือกแผนการเรียนวิชาชีพนั้น นักเรียนให้ความสำคัญต่อองค์ประกอบด้านส่วนตัวเป็นอันดับ 1 ซึ่งหมายความว่า ความถนัด ความสนใจ ความสามารถ เป็นสาเหตุสำคัญต่อการเลือกแผนการเรียนวิชาอาชีพ และพบว่า ตัวแปรเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านโรงเรียน ได้แก่ บุคลากรสิ่งแวดล้อม และความพร้อมของโรงเรียน เช่น การสนับสนุนของผู้บริหาร มีครูที่มีความรู้ความชำนาญโดยตรง มีอุปกรณ์เครื่องมืออย่างเพียงพอ มีอิทธิพลต่อการเลือกแผนการเรียนวิชาอาชีพ

สุนันท์ ประถมวาลัย (2530 : 142) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า นักเรียนส่วนมากเลือกอาชีพโดยยึดตนเองเป็นหลักใหญ่ โดยคำนึงถึงความถนัด ความสนใจอาชีพ และเห็นว่าเหมาะสมกับสติปัญญาและความสามารถของตนเองมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาชัย (2532 : บทคัดย่อ, 210) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2531 พบว่านักเรียนตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพด้วยตนเองเป็นลำดับแรก และในการเลือกวิชาชีพนักเรียนใช้ความถนัด ความสนใจของตนเองเป็นข้อมูลเปรียบเทียบกับข้อมูลเกี่ยวกับประเภทวิชาชีพแต่ละสาขาวิชาในปัจจุบันและอนาคต และพบว่า อิทธิพลด้านบุคคลที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพ คือ บิดามารดาแนะนำให้เรียน ครูแนะแนวแนะนำให้เรียน ผู้อุปการะแนะนำให้เรียน เรียนตามคนส่วนมาก และเรียนตามพี่น้องญาติสนิทเป็นลำดับที่ 2

ทัศนาศ สงขลา (2535 : 48-49) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพประเภทวิชาคหกรรมของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาภาคใต้ ได้สรุปแนวทางการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ในด้านความรู้จักตนเองว่า จะต้องมีความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับเป้าหมายที่จะประกอบอาชีพในอนาคต และบุคลิกลักษณะส่วนตัว ซึ่งได้แก่ สติปัญญา ความถนัด ความสนใจ สุขภาพ และได้สรุปแนวทางในการเลือกศึกษาต่อไว้ 4 ประการและประการหนึ่งก็คือ นักเรียนจะต้องมีความรู้ในข้อมูลเกี่ยวกับงานอาชีพที่ตนจะศึกษาต่อในด้านลักษณะของงานอาชีพ ความก้าวหน้าในงานอาชีพ ตลอดจนภาวะของตลาดแรงงาน และพบว่า การเลือกศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนด้านความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษา นักเรียนเลือกศึกษาต่อด้วยเหตุผล เคยเห็นตัวอย่างจากศิษย์เก่าที่เรียนจบจากสถานศึกษาไปแล้วประสบความสำเร็จ และวิชาที่เรียนจบหลักสูตรแล้วมีโอกาสเรียนต่อในระดับสูงได้

ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา (2539 : 54-55) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม กล่าวว่า หลักการเลือกอาชีพเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและไม่สามารถตัดสินใจได้ง่าย ต้องศึกษาตนเองในด้านความต้องการ ความถนัด ความสนใจ บุคลิกภาพ ค่านิยม และควรเลือกอาชีพตามความรู้สึกรู้ชอบ และความสนใจ และมีความถนัดในอาชีพนั้นๆ นอกจากนี้จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนส่วนมากตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพ โดยการตัดสินใจด้วยตนเอง และพิจารณาถึงความถนัด ความสนใจเหตุผลส่วนตัวว่ามีความถนัดและสนใจในประเภทวิชาชีพที่เลือก และพบว่านักเรียนส่วนมากตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพด้วยตนเอง และพิจารณาถึงความถนัด ความสนใจเหตุผลส่วนตัวแล้ว นอกจากนี้ในด้านการเงินเห็นว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจะสามารถทำงานได้สบายรายได้ดี ลักษณะของงานมีความก้าวหน้า และการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพ ในด้านเกียรติยศชื่อเสียงที่นักเรียนให้ความสำคัญคือ เรียนเพราะเคยเห็นผู้ประกอบอาชีพนี้มีความเจริญรุ่งเรือง

เพ็ญศรี จินดาศักดิ์ (2535 : 94) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี พบว่า ค่านิยมในอาชีพทุกด้านมีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียน โดยนักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญด้านความมั่นคง

ในอาชีพสูงสุด และค่านิยมในอาชีพของนักเรียน เปลี่ยนจากมีรายได้สูง ความก้าวหน้าความมีเกียรติยศชื่อเสียงมาเป็นความมั่นคงของอาชีพแทน

สุโข มีอินทร์เกิด(2528:36) ได้ให้แนวคิดในการเลือกศึกษาต่อไว้ว่า “การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อวิชางานอาชีพนั้น มักได้รับอิทธิพลจากฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจของบิดามารดา และโอกาสที่มองเห็นได้ในอนาคต ตลอดจนสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ที่ช่วยส่งเสริมการศึกษาต่อให้สำเร็จการศึกษา เช่น แหล่งทุนการศึกษาในรูปของบุคคล องค์กร มูลนิธิ ธนาคาร

จารุ ไชยาคำ (2531 :7) ได้ให้หลักการเลือกศึกษาวิชาชีพไว้ว่า บุคคลจะต้องมีความรู้ในด้านสถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว นอกเหนือจากการสำรวจตนเองในด้านสติปัญญา นิสัย ความชอบ ความถนัดที่จะประกอบอาชีพ พบว่า การเลือกเรียนวิชาชีพมีความสัมพันธ์กับรายได้ของบิดามารดา และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน นอกจากนี้อิทธิพลที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพรองจากการหางานทำง่าย รายได้ดีก็คือ การมีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะเรียน

ดาว สมศรี โห่่ง(2540:102-103) ได้ศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี พบว่า มูลเหตุจูงใจด้านเศรษฐกิจมีความสำคัญต่อการเลือกสาขาวิชาชีพอย่างมาก

R.H.Schaffer (อ้างในชาญวิทย์ กลิ่นเลขา.2539 :49) มีแนวความคิดว่า บุคคลเลือกอาชีพเพื่อสนองความต้องการของตน ซึ่งจะทำให้มีแนวโน้มประสบความสำเร็จในชีวิตการงาน และมีความสุขในการประกอบอาชีพนั้น กล่าวคือ ความต้องการเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ ได้แก่ ต้องการยอมรับจากบุคคลอื่น ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมต้องการประสบความสำเร็จในสิ่งที่ทำ ต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ต้องการแสดงตนให้คนอื่นเห็นมีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม ปฏิบัติตามค่านิยมที่ตนยึดถือ ต้องการแสดงความคิดริเริ่มในการดำเนินกิจการต่างๆ

Eddy (1969:2959) ได้ศึกษาวิจัยองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนเกษตรกรรมในรัฐหลุยส์เซียน่า ในปี 1965 โดยให้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 741 คน พบว่า บิดามารดามีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ และมารดามีอิทธิพลอย่างมากในการตัดสินใจทางการศึกษาของนักเรียน รองลงมาคือ เพื่อน บุคคลในอาชีพที่เขาเลือก ญาติ และบุคคลในโรงเรียน และระดับการศึกษาของบิดามารดา มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการเลือกอาชีพของนักเรียน มากกว่าความมีชื่อเสียงในอาชีพของบิดามารดา

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อมีดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Wittenauer (1980 : 608) ซึ่งได้ศึกษาความพอใจงานและเหตุจูงใจในการเลือกคณะศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาคณะต่างๆ ในมหาวิทยาลัยอินเดียนาและมหาวิทยาลัย เพอร์ดู จำนวน 116 คน พบว่า องค์กรประกอบสำคัญที่เป็นเหตุจูงใจในการเลือกคณะคือ รายได้ นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาต้องการคำแนะนำในการเลือกสาขาวิชาเอก และการเลือกคณะอีกด้วย

Darkenwald ; Merriam (1982 : 128 – 130) ได้ศึกษาเหตุผลการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ ทั้งที่กำลังจะเข้าเรียนและที่กำลังเรียนอยู่ โดยได้แบ่งเหตุผลในการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ออกเป็น 8 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้ (Knowledge Goal)
2. ด้านส่วนตัว (Personal Goal)
3. ด้านชุมชน (Community Goal)
4. ด้านศาสนา (Religion Goal)
5. ด้านสังคม (Social Goal)
6. ด้านการหนีความจำเจ (Escape Goal)
7. ด้านการทำตามกฎระเบียบ (Obligation Goal)
8. ด้านเพื่อทำหน้าที่ให้ดีขึ้น (Personal Fullfilment Goal)

Pourchot (1999 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องเหตุจูงใจที่มีต่อการพัฒนาตนในการมีส่วนร่วมในการศึกษาระดับอุดมศึกษาของผู้ใหญ่ พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ (Adults) มีประสบการณ์ทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาด้านการเจริญเติบโตส่วนตัวตนเองและผลของประสบการณ์ และความต้องการที่มีมาก่อนแล้วการศึกษาก่อน และเสนอแนะว่าถ้าเปรียบเทียบระหว่างนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยที่เป็นวัยรุ่น และนักศึกษาผู้ใหญ่มีแรงจูงใจในการมีส่วนร่วม ในการศึกษาเป็นความต้องการภายใน และมุ่งพัฒนาตนเองเป็นหลัก เมื่อผู้ใหญ่มีอายุมากขึ้นจะมีแรงจูงใจภายในมากขึ้น การศึกษาได้พบว่า อายุมีความเกี่ยวข้องกับความแตกต่างระหว่างแรงจูงใจภายในและความต้องการพัฒนาตนของนักศึกษาที่เป็นผู้ใหญ่ และงานวิจัยได้พบความแตกต่างในเรื่องการพัฒนาตน แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก และความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจภายใน และการพัฒนาโดยรวมศึกษาในเรื่องที่แตกต่างกันระหว่างนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและระดับปริญญาตรีพบใน 4 เรื่อง ดังนี้

1. นักศึกษาและวัยรุ่น มีระดับในการพัฒนาตนเองในระดับที่เท่าเทียมกัน ตั้งแต่เริ่มต้นโปรแกรมการศึกษา
2. นักศึกษาที่เป็นผู้ใหญ่ ได้รับคะแนนค่าในการประเมินแรงจูงใจภายใน ตามที่คาดหวังไว้แล้วแต่มีความสัมพันธ์ระหว่างอายุ และแรงจูงใจภายในที่เพิ่มขึ้นจนถึงช่วงกลางของชีวิต และลดลงเมื่ออายุประมาณ 45 ปี การศึกษาพบว่าการลดลงของแรงจูงใจภายในของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุมากนั้น ไม่ได้คาดหวังไว้ล่วงหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ตามที่คาดการณ์ไว้ว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีคะแนนสูงในแรงจูงใจภายในและต่ำในแรงจูงใจภายนอกมากกว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี

4. พบตามที่คาดไว้ล่วงหน้าแล้วว่า ความเกี่ยวเนื่องของ โครงสร้างระบบมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจภายในของบุคคล ข้อค้นพบความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ แรงจูงใจภายใน และความสัมพันธ์ระหว่าง โครงสร้างระบบ และแรงจูงใจภายในสามารถเพิ่มพูนความรู้ ในสาขาวิชาแรงจูงใจและปรับใช้ในการพัฒนาโปรแกรมการศึกษาผู้ใหญ่ต่อไป

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า เหตุจูงใจการเข้าศึกษาเพราะนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังต้องการนำความรู้ไปปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม ต้องการให้เป็นที่ยอมรับของสังคม และให้มีความก้าวหน้าทั้งด้านหน้าที่การงานและในด้านเศรษฐกิจ เป็นต้น

งานวิจัยในประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาคือมีดังนี้

ทองหล่อ นาคหอม. (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตเอกการบริหารการศึกษาโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าแรงจูงใจลำดับแรก คือด้านเหตุผลส่วนตัว รองลงมา คือ ด้านหน้าที่ราชการด้านสถาบัน ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา และด้านอิทธิพลการชักจูงของบุคคลและสื่อ ตามลำดับ

รังรอง สีทองดี (2535 : 253) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นิสิตที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส และอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน แต่นิสิตที่เรียนวิชาเอกต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อุไรวรรณ โปธิเทวัญ (2539 : 75) ได้ศึกษาสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจของนิสิตระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิต รวม 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านความสนใจและความถนัด ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นิสิตที่มีเพศต่างกันและ ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกันมีสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนไม่แตกต่างกัน ส่วนนิสิตที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันมีสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อัมพร ณ สงขลา (2539 : 76) ได้ศึกษาปัจจัยที่เป็นเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านลักษณะสถาบันด้านบริบทของสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น พบว่าเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ รวมทุกด้านเป็นเหตุจูงใจปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการประกอบอาชีพเป็นเหตุจูงใจมาก ด้านลักษณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนักศึกษาเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาบันและด้านบริบทของสังคม เป็นเหตุจูงใจปานกลาง ส่วนด้านการทำตามต้องการของผู้อื่นเป็นเหตุจูงใจน้อย

สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน (2540 : 78) ได้ศึกษาถึงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่าองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านคุณลักษณะส่วนตัว ด้านลักษณะของงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการ และด้านคุณลักษณะของสถาบันเป็นองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในระดับมาก นักศึกษาที่เลือกสาขาวิชาต่างกันมีองค์ประกอบในด้านคุณลักษณะส่วนตัวและด้านลักษณะของงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจทั้ง 4 ด้านแตกต่างกัน

สว่างจิตรี พัทธรมณีปกรณ์ (2541 : 48) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าระดับเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในวิชาชีพ ด้านการยอมรับในสังคม และด้านความถนัด ความสนใจในวิชาชีพเป็นเหตุจูงใจในระดับมาก โดยมีด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นเหตุจูงใจน้อย นักศึกษาที่จบจากสถาบันต่างกัน มีประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์ต่างกัน อาชีพของบิดามารดาต่างกัน ภูมิภาคต่างกันมีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนไม่แตกต่างกัน

เปรมชัย สโรบล (2542 : 68) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร พบว่าเหตุจูงใจ 6 ด้าน คือ ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านสังคม ด้านเกียรติและชื่อเสียง ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจของตนเองและ ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น เป็นเหตุจูงใจในระดับมาก นักเรียนเตรียมทหารที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดาอาชีพของมารดา รายได้ของครอบครัวหรือผู้ปกครองต่อเดือนและการได้รับความรู้เกี่ยวกับโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมไม่แตกต่างกัน

สมชัย เจนจตุรงค์ (2542 : 64) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่าแรงจูงใจในการศึกษาต่อ 4 ด้าน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพและด้านการเรียนเพื่อรู้ เป็นแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก นักศึกษาที่เรียนแผนกวิชาต่างกันมีแรงจูงใจต่างกัน นักศึกษาที่มีเพศต่างกันและอาชีพของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน

รวีพร นิลदानวงศ์ (2544 : 56 – 58) ได้ศึกษาเรื่องสิ่งจูงใจในการเลือกเรียน หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า สิ่งจูงใจการเลือกเรียนด้านความสนใจและความถนัด ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้

เป็นเพราะนิสิตที่เรียนในระดับปริญญาตรี มีความรู้ ความเข้าใจเชิงสติปัญญามีความเป็นตัวของตัวเอง จึงทำให้นुकคลด้านที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับถึงจุดใจปานกลาง

วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย (2544 : 58) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของ นักศึกษาสถาบันราชวมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจโดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ มีแรงจูงใจมากที่สุด รองลงมาด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านปัจจัยทางสังคม และด้านลักษณะของสถาบันส่วนด้านนุกคลที่เกี่ยวข้องมีแรงจูงใจในระดับน้อย

สุชนิตย์ จันทร์ตรี (2544 : 91) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทระบบ พิเศษของนิสิตศูนย์การพัฒนาศึกษาอุดรธานี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า นิสิตโดยรวมมี แรงจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีแรงจูงใจสูงที่สุด คือ ด้านการเรียนเพื่อรู้ รองลงมา คือ ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการจัดบริการการศึกษา ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่านิสิตมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ระบบพิเศษมีความ คาดหวังที่จะได้รับความรู้ ได้รับการพัฒนาทางด้านสังคม และเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต รวมไปถึงความคาดหวังที่จะได้รับบริการด้านการจัดการศึกษาอย่างดีจาก ศูนย์พัฒนาศึกษาอุดรธานี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

นันทา ศรีสงทรัพย์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษานิสิตที่มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียน วิชาเอกธุรกิจการศึกษา โดยรวมและรายด้าน อยู่ระดับมาก และนิสิตที่มี เพศ อายุสถาบันการศึกษา อาชีพ ปีการศึกษาที่เข้าศึกษาต่างกันมีผลต่อแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของ นิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒต่างกัน

พนิดา ไพโรจน์เพชรราชูทร (2545 : 76) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาโรงเรียนพลิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านการประกอบอาชีพอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือด้านการ สนับสนุนของผู้อื่น

วิจิตร เพ็องฟูตระกูล (2545 : 75 - 76) ได้ศึกษาเหตุผลในการตัดสินใจเรียนกลุ่มวิชาการ เลขานุการของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เหตุผลในการตัดสินใจเรียนด้านการยอมรับในสังคมและด้านความถนัดและด้านความสนใจ โดยรวมอยู่ระดับมาก รองลงมา คือ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า และด้านนุกคลที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีเหตุผลในการตัดสินใจเรียนกลุ่มวิชาการเลขานุการ

ม่อศรี วาณิชย์สุภวงค์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาองค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกเข้า ศึกษาระดับมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า ผู้สมัครและนักศึกษา มหาบัณฑิตทราบข่าวการรับสมัครจากผู้บังคับบัญชา และประกาศทางวิทยุ เพื่อนในหน่วยงานและ ศิษย์เก่า ตามลำดับ เหตุผลที่เลือกเข้าศึกษาในระดับมหาบัณฑิตของคณะศึกษาศาสตร์ คือ ก่อทำให้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตนเองมีคุณภาพและคุณสมบัติเพิ่มขึ้น ความชำนาญการของคณาจารย์หลักสูตรยึดหยุ่นนำเสนอใจ การเป็นสถาบันที่ใกล้บ้าน และค่าใช้จ่ายถูกกว่าสถาบันอื่น ตามลำดับ

พรรณราย ประสิทธิ์นราพันธุ์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเหตุผลใจการเลือกเรียนสาขาวิชาการบริหารการศึกษานิติตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า

1. เหตุจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาการบริหารการศึกษานิติตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อยู่ในระดับมาก

2. นิสิตที่มีอายุต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียน ไม่แตกต่างกัน

3. นิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียน ไม่แตกต่างกัน

4. นิสิตที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียน ไม่แตกต่างกัน

5. นิสิตที่มีสภาพทางการเรียนต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียน ไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นว่าแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน นักศึกษา พบว่ามีปัจจัยแตกต่างกันออกไป และผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าควรจะนำแรงจูงใจที่ได้ ทำการศึกษาในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านตนเอง ด้านอาชีพ ด้านสภาพเศรษฐกิจ ด้านสังคมและ สิ่งแวดล้อม นำมาปรับปรุงและประยุกต์ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้ ด้วย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องแรงจูงใจของการศึกษาคู่ระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดและขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

3.2.2 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนที่เข้าศึกษาในประเภทวิชาพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 5,254 คน

3.1.2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่เข้าศึกษาในประเภทวิชาพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ตามตารางของ Krejcie and Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 357 คน ได้จากวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling) คือ

1. จำแนกตามประเภทวิทยาลัย ได้ 6 ประเภท
2. สุ่มแบบวิธีจับฉลาก ประเภทละ 1 โรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ทำการเทียบบัญชีใดรายการ เพื่อหาจำนวนเด็กนักเรียนของแต่ละโรงเพื่อให้ได้ตามขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนนักเรียนที่เป็นประชากรจำแนกตามวิทยาลัย

ลำดับที่	สถาบันการศึกษา	ประชากร (คน)
1	วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี	96
2	วิทยาลัยเทคนิคคอนเมือง	189
3	วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร	115
4	วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม	79
5	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมละออ	221
6	วิทยาลัยอาชีวศึกษารนบุรี	410
7	วิทยาลัยการอาชีพกาญจนาภิเษกหนองจอก	164
8	วิทยาลัยการอาชีพนวมินทรราชูทิศ	129
9	วิทยาลัยสารพัดช่างสี่พระยา	9
10	วิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง	201
11	วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร	22
12	วิทยาลัยพณิชยการบางนา	994
13	วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี	677
14	วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน	1009
15	วิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย	546
16	วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ	92
17	วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ	301
	รวม	5,254

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 แสดงจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวิทยาลัย

ลำดับที่	สถาบันการศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร	24
2	วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี	84
3	วิทยาลัยการอาชีพนวมินทรราชูทิศ	28
4	วิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง	44
5	วิทยาลัยพัฒนวิชาการอินทราชัย	112
6	วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ	65
รวม		357

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยใช้แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้แบบรายการ (Check List) จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม โดยพิจารณาจาก 4 ด้าน คือ ด้านตนเอง ด้านอาชีพ ด้านสภาพเศรษฐกิจ และด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ โดยกำหนดระดับของการประเมินค่าเพื่อตอบแบบสอบถามในแต่ละข้อ ไว้ดังนี้

- 5 หมายถึง เป็นแรงจูงใจต่อการเลือกศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมมากที่สุด
- 4 หมายถึง เป็นแรงจูงใจต่อการเลือกศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมมาก
- 3 หมายถึง เป็นแรงจูงใจต่อการเลือกศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมปานกลาง
- 2 หมายถึง เป็นแรงจูงใจต่อการเลือกศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมน้อย
- 1 หมายถึง เป็นแรงจูงใจต่อการเลือกศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมน้อยที่สุด

3.2.2 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขให้กับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หรือความสอดคล้องระหว่างข้อความที่เขียนใน

แบบสอบถามกับนิยามศัพท์เฉพาะที่กำหนดไว้ โดยใช้วิธีหาค่า (Index of Congruency) (IOC) โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

คะแนน +1 สำหรับข้อคำถามที่วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

คะแนน 0 สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่าวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ

คะแนน -1 สำหรับข้อคำถามที่แน่ใจว่าไม่ได้ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ

$$\text{สูตร IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

นำค่าดัชนีที่ได้แต่ละข้อ ไปพิจารณาร่วมกับเกณฑ์ดังนี้

ค่า $\text{IOC} \geq 0.5$ แสดงว่า ข้อคำถามวัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

ค่า $\text{IOC} < 0.5$ แสดงว่า ข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

คัดเลือกข้อคำถามที่มีความตรงเชิงเนื้อหา มีค่ามากกว่า 0.5 ขึ้นไปไว้ และปรับปรุงข้อคำถาม เป็นรายข้อให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะและข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผลการคำนวณค่าความตรงเชิงเนื้อหา มีค่าอยู่ระหว่าง 0.6 – 1.00 จำนวน 32 ข้อ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ มีดังนี้

1. ดร.กมลพร วงษ์รักษา

รองผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

2. ดร.ศิริรักษ์ รัชชูปานติ

ที่ปรึกษาด้านมาตรฐานอาชีวศึกษาธุรกิจบริการ

3. ผศ. ดร.ทิวัดต์ มณีโชติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิทยาลัยฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

4. ดร.จินตนา กาญจนวิสุทธิ

อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

5. ผศ.ดร.อรสา โกศลนันทกุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรม

ราชูปถัมภ์

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่เข้าศึกษาในประเภทวิชาพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่ในกลุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปเผยแพร่บนเว็บไซต์หรือสื่ออื่นใดโดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่าง ในวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร จำนวน 30 คน แล้วจึงนำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วไปหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการของ Cronbach มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.92 จากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อเก็บข้อมูลต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดระยะเวลาในการเก็บข้อมูล
2. ทำหนังสือจากงานบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล
3. นำแบบสอบถาม พร้อมหนังสือ นำ ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล
4. ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการส่งทางไปรษณีย์พร้อมทั้งปิดซองตราไปรษณียากรและจำหน่ายถึงผู้วิจัยไว้เรียบร้อย เพื่อสะดวกในการส่งกลับคืนผู้วิจัยในระหว่างวันที่ 15 ธันวาคม 2552 – 15 มกราคม 2553
5. นำแบบสอบถามที่รับคืน จำนวนทั้งสิ้น 357 ชุด จากที่ส่งไป 357 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 มาตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ที่ได้รับกลับคืนมาแต่ละฉบับว่ามีคำตอบครบทุกข้อ
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
 - 2.1 ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ
 - 2.2 ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกศึกษาระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม โดยพิจารณาจาก 4 ด้าน คือ ด้านตนเอง ด้านอาชีพ ด้านสภาพเศรษฐกิจ และด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

2.2.1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยทำเป็นรายชื่อ เฉพาะด้านและรวมทุกด้านแล้วนำเสนอในรูปของตาราง พร้อมกับคำบรรยายประกอบ โดยเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย (Mean) ในการตอบแบบสอบถาม มีดังนี้

4.50 – 5.00 หมายถึง เป็นแรงจูงใจระดับมากที่สุดใน การเลือกศึกษาประเภทวิชา
พาณิชยกรรม

3.50 – 4.49 หมายถึง เป็นแรงจูงใจระดับมากในการเลือกศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม

2.50 - 3.49 หมายถึง เป็นแรงจูงใจระดับปานกลางในการเลือกศึกษาประเภทวิชา
พาณิชยกรรม

1.50 – 2.49 หมายถึง เป็นแรงจูงใจระดับน้อยในการเลือกศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม

0.50 – 1.49 หมายถึง เป็นแรงจูงใจระดับน้อยที่สุดใน การเลือกศึกษาประเภทวิชา
พาณิชยกรรม

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และคำนวณค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

1. ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด. 2543: 101)

$$\text{สูตร } p = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ p แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการหาค่าร้อยละ

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2. ค่าเฉลี่ย (Mean) (บุญชม ศรีสะอาด. 2543: 102)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (บุญชม ศรีสะอาด. 2543: 103)

$$\text{สูตร} \quad \text{S.D.} = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัว
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

4. สถิติทดสอบสมมติฐานใช้ t-test ในการทดสอบความแตกต่างเพศ โดยใช้สูตรดังนี้ (ศิริชัย พงษ์วิชัย. 2537 : 149)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อทดสอบได้ว่า $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$ เรียกสูตรนี้ว่า t-test ชนิด Pooled Variance

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{S_p^2 \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}} \quad ; df = n_1 + n_2 - 2$$

$$S_p^2 = \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

เมื่อทดสอบได้ว่า $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$ เรียกสูตรนี้ว่า t-test ชนิด Separated Variance

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่เผยแพร่ไว้สำหรับ **เมื่อ** แทน **ค่าการแจกแจงความถี่** ไม่นอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

\bar{X}_1	แทน ค่าเฉลี่ยของข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างที่ 1
\bar{X}_2	แทน ค่าเฉลี่ยของข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างที่ 2
S_1^2	แทน ความแปรปรวนของข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1
S_2^2	แทน ความแปรปรวนของข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2
n_1	แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1
n_2	แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

5. สถิติในการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) หรือ F-test (ถึวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 95-96) โดยมีสูตรดังนี้

$$F = \frac{MS_b}{MS_w} \quad df_1=k-1, df_2=n-k$$

เมื่อ	F	แทน ค่าการแจกแจงของค่า F (ค่าสถิติ)
	MS_b	แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม
	$MS_b = SS_b/(k-1)$	
	$MS_w = SS_w/(n-k)$	
เมื่อ	SS_b	แทน ผลรวมกำลังสองระหว่างกลุ่ม
	SS_w	แทน ผลรวมกำลังสองภายในกลุ่ม
	k-1	แทน Degree of Freedom สำหรับการแปรผันระหว่างกลุ่ม (df_b)
	n-k	แทน Degree of Freedom สำหรับการแปรผันภายในกลุ่ม (df_w)
	k	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง

6. เมื่อทดสอบ F-test แล้วพบว่ามีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะต้องการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ โดยใช้วิธีแบบ Scheffe' (บุญชม ศรีสะอาด. 2541: 346) โดยมีสูตรดังนี้

$$F = \frac{\bar{X}_i - \bar{X}_j}{MS_w \left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right) (k-1)} ; df = k-1, N-k$$

เมื่อ	\bar{X}_i, \bar{X}_j	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ i กับ j ที่ต้องการเปรียบเทียบ
	MS_w	แทน ค่า MS_w จากตารางการวิเคราะห์ความแปรปรวน
	n_i, n_j	แทน ขนาดของตัวอย่างในกลุ่มที่ i, j

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาแรงจูงใจของการศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร โดยพิจารณาจากด้าน 4 ด้าน คือ ด้านตนเอง ด้านอาชีพ ด้านสภาพเศรษฐกิจ ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย โดยแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดังแสดงในตารางที่ 4.1

4.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบการบรรยาย แบ่งเป็น การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม จำแนกตามภาพรวมทุกด้าน และเป็นรายข้อของแต่ละด้าน ดังแสดงในตารางที่ 4.2 – 4.6

4.1.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ดังแสดงในตารางที่ 4.7 – 4.17

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาค่าร้อยละ จำแนกตามลักษณะข้อมูล ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของนักเรียน จำแนกตามเพศ อายุ ผลการเรียนเฉลี่ยที่ผ่านมา รายได้ของผู้สนับสนุนการเรียน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	124	34.73
1.2 หญิง	233	65.27
รวม	357	100
2. ผลการเรียนเฉลี่ยที่ผ่านมา		
2.1 ต่ำกว่า 2.00	44	12.32
2.2 2.00-2.99	158	44.25
2.3 3.00-4.00	155	43.43
รวม	357	100
3. รายได้ของผู้สนับสนุนการเรียน		
3.1 ต่ำกว่า 5,000 บาท	59	16.53
3.2 5,001-10,000 บาท	102	28.57
3.3 10,001-15,000 บาท	68	19.04
3.4 15,001-20,000 บาท	76	21.29
3.5 20,001-25,000 บาท	23	6.50
3.6 มากกว่า 25,000 บาท	29	8.07
รวม	357	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่านักเรียนที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศชายมีจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 34.73 และเพศหญิงมีจำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 65.27

สำหรับผลการเรียนเฉลี่ยที่ผ่านมา มีผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 12.32 ผลการเรียนเฉลี่ย 2.00-2.99 มีจำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 44.25 ผลการเรียนเฉลี่ย 3.00-4.00 มีจำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 43.43

สำหรับรายได้ของผู้สนับสนุนการเรียน มีรายได้ 5,001-10,000 บาท มีจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 มีรายได้ 15,001-20,000 บาท มีจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 21.29 มีรายได้ 20,001-25,000 บาท มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50

4.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภท
วิชาพาณิชยกรรม ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับแรงงใจของการศึกษาต่อ
ระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ภาพรวมและรายด้าน

ลำดับที่	แรงงใจของการศึกษาต่อ	n=357		ระดับของ แรงงใจ
		\bar{X}	S.D.	
1	ด้านตนเอง	3.83	0.83	มาก
2	ด้านอาชีพ	3.97	0.89	มาก
3	ด้านสภาพเศรษฐกิจ	3.98	0.81	มาก
4	ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	3.74	1.06	มาก
	ค่าเฉลี่ยรวม	3.86	0.54	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่าโดยภาพรวม นักเรียนมีแรงงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา
ประเภทวิชาพาณิชยกรรม โดยภาพรวมมีแรงงใจในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$) เมื่อพิจารณาเป็นราย
ด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.98 - 3.74 สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็น
ลำดับแรก คือ ด้านสภาพเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.98$) ลำดับที่สอง คือ ด้านอาชีพ ($\bar{X} = 3.97$) ลำดับที่สาม
คือ ด้านตนเอง ($\bar{X} = 3.83$) และลำดับสุดท้าย คือ ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.74$)

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับแรงงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ด้านตนเอง

ลำดับ ที่	ด้านตนเอง	n=357		ระดับของ แรงงใจ
		\bar{X}	S.D.	
1	มีความสนใจลักษณะงานอาชีพนี้	4.00	0.70	มาก
2	มีเป้าหมายในอนาคตที่จะประกอบอาชีพนี้	3.98	0.88	มาก
3	มีความชอบในลักษณะงานอาชีพนี้	3.90	0.83	มาก
4	แผนการเรียนประกอบด้วยรายวิชาที่สามารถเรียนได้	3.87	0.85	มาก
5	มีบุคลิกภาพเหมาะสมกับประเภทวิชานี้	3.74	0.79	มาก
6	มีความสามารถในการเรียนประเภทวิชานี้	3.73	0.84	มาก
7	มีลักษณะนิสัยเหมาะสมกับประเภทวิชานี้	3.72	0.82	มาก
8	มีความถนัดกับลักษณะงานอาชีพนี้	3.68	0.83	มาก
	ค่าเฉลี่ยรวม	3.83	0.83	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่าโดยภาพรวม นักเรียนมีแรงงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ด้านตนเอง โดยภาพรวมมีแรงงใจในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.68 - 4.00 สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ มีความสนใจลักษณะงานอาชีพนี้ ($\bar{X} = 4.00$) มีเป้าหมายในอนาคตที่จะประกอบอาชีพนี้ ($\bar{X} = 3.98$) มีความชอบในลักษณะงานอาชีพนี้ ($\bar{X} = 3.90$) และลำดับสุดท้ายคือ มีความถนัดกับลักษณะงานอาชีพนี้ ($\bar{X} = 3.68$)

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับแรงงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ด้านอาชีพ

ลำดับ ที่	ด้านอาชีพ	n=357		ระดับของ แรงงใจ
		\bar{X}	S.D.	
1	เป็นประเภทวิชาที่มีโอกาสหางานทำได้ง่าย	4.26	0.81	มาก
2	เป็นประเภทวิชาที่สามารถทำรายได้สูง	4.17	0.82	มาก
3	ลักษณะงานที่ปฏิบัติมีโอกาสดูแลความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่	4.14	0.78	มาก
4	มีโอกาสดำเนินงานในอาชีพมากกว่าประเภทวิชาอื่นๆ	4.09	0.80	มาก
5	มีอิสระ และสามารถประกอบกิจการของตนเองได้	4.01	0.92	มาก
6	มั่นใจว่าเมื่อประกอบอาชีพในประเภทวิชานี้จะช่วย ให้ชีวิตมั่นคง	3.99	0.81	มาก
7	มีโอกาสนในการพบปะ ติดต่อกับ หรือมีสัมพันธภาพ กับบุคคลต่างๆ	3.95	0.85	มาก
8	มีโอกาสนในการใช้ภาษาต่างประเทศ	3.76	0.92	มาก
9	ลักษณะงานของงานที่ปฏิบัติไม่มีความยุ่งยาก ซับซ้อน	3.66	0.96	มาก
10	ลักษณะงานที่ปฏิบัติไม่ต้องยุ่งเกี่ยวกับบุคคลอื่น	3.66	1.00	มาก
	ค่าเฉลี่ยรวม	3.97	0.89	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่าโดยภาพรวม นักเรียนมีแรงงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ด้านอาชีพ โดยภาพรวมมีแรงงใจในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.66 - 4.26 สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ เป็นประเภทวิชาที่มีโอกาสหางานทำได้ง่าย ($\bar{X} = 4.26$) เป็นประเภทวิชาที่สามารถทำรายได้สูง ($\bar{X} = 4.17$) ลักษณะงานที่ปฏิบัติมีโอกาสดูแลความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ ($\bar{X} = 4.14$) และลำดับสุดท้าย คือ ลักษณะงานที่ปฏิบัติไม่ต้องยุ่งเกี่ยวกับบุคคลอื่น ($\bar{X} = 3.66$)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ด้านสภาพเศรษฐกิจ

ลำดับ ที่	ด้านสภาพเศรษฐกิจ	n=357		ระดับของ แรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
1	เป็นประเภทวิชาที่ตลาดแรงงานมีความต้องการสูงในปัจจุบัน	4.11	0.75	มาก
2	เป็นประเภทวิชาที่สร้างฐานะทางการเงินของครอบครัวให้ดีกว่าเดิม	4.06	0.82	มาก
3	สถานภาพทางการเงินของผู้ปกครองเหมาะที่จะเลือกเรียนในประเภทวิชานี้	3.96	0.80	มาก
4	เป็นประเภทวิชาที่อยู่ในภาวะการขาดแคลนแรงงาน	3.81	0.85	มาก
	ค่าเฉลี่ยรวม	3.98	0.81	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่าโดยภาพรวม นักเรียนมีแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ด้านสภาพเศรษฐกิจ โดยภาพรวมมีแรงจูงใจในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.81 - 4.11 สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ เป็นประเภทวิชาที่ตลาดแรงงานมีความต้องการสูงในปัจจุบัน ($\bar{X} = 4.11$) เป็นประเภทวิชาที่สร้างฐานะทางการเงินของครอบครัวให้ดีกว่าเดิม ($\bar{X} = 4.06$) สถานภาพทางการเงินของผู้ปกครองเหมาะที่จะเลือกเรียนในประเภทวิชานี้ ($\bar{X} = 3.96$) และลำดับสุดท้าย คือ เป็นประเภทวิชาที่อยู่ในภาวะการขาดแคลนแรงงาน ($\bar{X} = 3.81$)

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

ลำดับ ที่	ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	n=357		ระดับของ แรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
1	เป็นประเภทวิชาที่ทำทายความสามารถและเปิดโอกาสให้แสดงออกได้	4.00	0.92	มาก
2	เป็นประเภทวิชาที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างสูงในปัจจุบัน	3.98	0.78	มาก
3	มีโอกาสศึกษาต่อได้มากกว่าประเภทวิชาอื่น	3.97	0.93	มาก
4	ผู้เรียนส่วนใหญ่ในสถานศึกษานิยมเลือกเรียนมากที่สุด	3.91	0.88	มาก
5	เรียนเพราะเคยเห็นผู้ประสบความสำเร็จในประเภทวิชานี้	3.78	1.07	มาก
6	ได้รับการแนะนำการศึกษาและอาชีพในประเภทวิชานี้จากสถานศึกษา	3.77	1.00	มาก
7	เรียนตามความต้องการของบิดามารดา และผู้อุปการะ	3.61	1.16	มาก
8	อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอนแนะนำให้เรียน	3.55	1.08	มาก
9	เรียนตามคำแนะนำของญาติพี่น้อง	3.54	1.14	มาก
10	เรียนตามเพื่อนๆ ที่รักและชอบพอกัน	3.31	1.28	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยรวม	3.74	1.06	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่าโดยภาพรวม นักเรียนมีแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมมีแรงจูงใจในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมาก 9 ข้อ และระดับปานกลาง 1 ข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.31 - 4.00 สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ เป็นประเภทวิชาที่ทำทายความสามารถและเปิดโอกาสให้แสดงออกได้ ($\bar{X} = 4.00$) เป็นประเภทวิชาที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างสูงในปัจจุบัน ($\bar{X} = 3.98$) มีโอกาสศึกษาต่อได้มากกว่าประเภทวิชาอื่น ($\bar{X} = 3.97$) และลำดับสุดท้าย คือ เรียนตามเพื่อนๆ ที่รักและชอบพอกัน ($\bar{X} = 3.31$)

4.1.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ตารางที่ 4.7 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจของการศึกษาระดับอาชีวศึกษาประเภท
วิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร
ภาพรวมและด้าน โดยจำแนกตามเพศ

แรงจูงใจของการศึกษาต่อ	ชาย n=124		หญิง n=233		t	Prob.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านตนเอง	3.77	0.85	3.85	0.81	1.29	0.198
2. ด้านอาชีพ	3.88	0.95	4.02	0.86	1.96	0.052
3. ด้านสภาพเศรษฐกิจ	3.82	0.91	4.07	0.74	3.56	0.000*
4. ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	3.55	1.13	3.84	1.00	3.74	0.000*
รวม	3.74	0.58	3.93	0.50	3.15	0.000*

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร เพศชายและเพศหญิงมีแรงจูงใจของการศึกษาระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านสภาพเศรษฐกิจ และด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ส่วนในด้านตนเองและด้านอาชีพ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภท
วิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร ด้าน
ตนเองโดยจำแนกตามเพศ

ด้านตนเอง	ชาย n=124		หญิง n=233		t	Prob.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. มีความสนใจลักษณะงานอาชีพนี้	4.02	0.71	3.99	0.69	0.32	0.751
2. มีความถนัดกับลักษณะงานอาชีพนี้	3.65	0.85	3.70	0.82	0.50	0.615
3. มีความชอบในลักษณะงานอาชีพนี้	3.96	0.84	3.88	0.83	0.91	0.364
4. มีเป้าหมายในอนาคตที่จะประกอบอาชีพนี้	3.89	0.89	4.03	0.87	1.42	0.157
5. มีบุคลิกภาพเหมาะสมกับประเภทวิชานี้	3.65	0.75	3.79	0.81	1.60	0.110
6. มีลักษณะนิสัยเหมาะสมกับประเภทวิชานี้	3.65	0.87	3.76	0.80	1.29	0.200
7. มีความสามารถในการเรียนประเภทวิชานี้	3.61	0.93	3.79	0.79	1.85	0.066
8. แผนการเรียนประกอบด้วยรายวิชาที่สามารถ เรียนได้	3.76	0.90	3.93	0.82	1.84	0.066
รวม	3.77	0.85	3.85	0.81	1.29	0.198

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร มี
แรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ในรายด้านตนเอง ไม่แตกต่าง
กัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจของการศึกษาระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร ด้านอาชีพโดยจำแนกตามเพศ

ด้านอาชีพ	ชาย n=124		หญิง n=233		t	Prob.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. เป็นประเภทวิชาที่มีโอกาสหางานทำได้ง่าย	4.13	0.88	4.33	0.75	2.26	0.024*
2. เป็นประเภทวิชาที่สามารถทำรายได้สูง	3.98	0.90	4.27	0.76	3.23	0.001*
3. มีโอกาสก้าวหน้าในงานอาชีพมากกว่าประเภทวิชาอื่นๆ	3.85	0.91	4.21	0.71	3.91	0.000*
4. มั่นใจว่าเมื่อประกอบอาชีพในประเภทวิชานี้จะช่วยให้ชีวิตมั่นคง	3.83	0.90	4.08	0.74	2.61	0.010*
5. มีโอกาสในการใช้ภาษาต่างประเทศ	3.78	0.97	3.74	0.90	0.39	0.699
6. มีโอกาสในการพบปะ ติดต่อกับ หรือมีสัมพันธภาพกับบุคคลต่างๆ	3.93	0.88	3.97	0.85	0.40	0.688
7. มีอิสระ และสามารถประกอบกิจการของตนเองได้	4.02	1.01	4.01	0.86	0.03	0.976
8. ลักษณะงานที่ปฏิบัติมีโอกาสได้รับความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่	4.08	0.84	4.18	0.75	1.10	0.273
9. ลักษณะงานที่ปฏิบัติไม่ต้องยุ่งเกี่ยวกับบุคคลอื่น	3.61	1.05	3.68	0.98	0.62	0.534
10. ลักษณะงานของงานที่ปฏิบัติไม่มีความยุ่งยาก ซับซ้อน	3.62	1.02	3.69	0.93	0.61	0.540
รวม	3.88	0.95	4.02	0.86	1.96	0.052

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานครมีแรงจูงใจของการศึกษาระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ในรายด้านอาชีพ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 4 ข้อ คือ ข้อ 1 เป็นประเภทวิชาที่มีโอกาสหางานทำได้ง่าย ข้อ 2 เป็นประเภทวิชาที่สามารถเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำรายได้สูง ข้อ 3 มีโอกาสก้าวหน้าในงานอาชีพมากกว่าประเภทวิชาอื่นๆ ข้อ 4 มั่นใจว่าเมื่อประกอบอาชีพในประเภทวิชานี้จะช่วยให้ชีวิตมั่นคง นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจของการศึกษาคู่ระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร ด้านสภาพเศรษฐกิจ โดยจำแนกตามเพศ

ด้านสภาพเศรษฐกิจ	ชาย n=124		หญิง n=233		t	Prob.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. สถานภาพทางการเงินของผู้ปกครองเหมาะที่จะเลือกเรียนในประเภทวิชานี้	3.79	0.93	4.05	0.70	2.69	0.008*
2. เป็นประเภทวิชาที่ตลาดแรงงานมีความต้องการสูงในปัจจุบัน	3.97	0.83	4.18	0.70	2.57	0.011*
3. เป็นประเภทวิชาที่สร้างฐานะทางการเงินของครอบครัวให้ดีกว่าเดิม	3.82	0.95	4.19	0.71	3.79	0.000*
4. เป็นประเภทวิชาที่อยู่ในภาวะการขาดแคลนแรงงาน	3.69	0.92	3.88	0.81	1.93	0.055
รวม	3.82	0.91	4.07	0.74	3.56	0.000*

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานครมีแรงจูงใจของการศึกษาคู่ระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ในรายด้านสภาพเศรษฐกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ไม่แตกต่างกัน มีจำนวน 1 ข้อ คือ เป็นประเภทวิชาที่อยู่ในภาวะการขาดแคลนแรงงาน นอกนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.11 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจของการศึกษาระดับอาชีวศึกษาประเภท
วิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร ด้าน
สังคมและสิ่งแวดล้อม โดยจำแนกตามเพศ

ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	ชาย n=124		หญิง n=233		t	Prob.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. เป็นประเภทวิชาที่ได้รับความนิยมเป็นอย่าง สูงในปัจจุบัน	3.89	0.90	4.03	0.70	1.54	0.126
2. ผู้เรียนส่วนใหญ่ในสถานศึกษานิยมเลือก เรียนมากที่สุด	3.69	0.95	4.03	0.82	3.35	0.001*
3. เรียนตามความต้องการของบิดามารดา และผู้ อุปการะ	3.44	1.21	3.70	1.13	2.02	0.044*
4. เรียนตามคำแนะนำของญาติพี่น้อง	3.26	1.22	3.69	1.07	3.47	0.001*
5. เรียนตามเพื่อนๆ ที่รักและชอบพอกัน	3.15	1.31	3.40	1.26	1.73	0.084
6. เรียนเพราะเคยเห็นผู้ประสบความสำเร็จใน ประเภทวิชานี้	3.53	1.19	3.91	0.99	3.07	0.002*
7. อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอนแนะนำ ให้เรียน	3.32	1.11	3.67	1.05	2.89	0.004*
8. ได้รับการแนะนำการศึกษาและอาชีพใน ประเภทวิชานี้จากสถานศึกษา	3.60	1.11	3.86	0.93	2.17	0.031*
9. มีโอกาสศึกษาต่อได้มากกว่าประเภทวิชาอื่น	3.76	1.05	4.09	0.84	3.03	0.003*
10. เป็นประเภทวิชาที่ทำหายความสามารถและ เปิดโอกาสให้แสดงออกได้	3.89	0.99	4.06	0.88	1.73	0.084
รวม	3.55	1.13	3.84	1.00	3.74	0.000*

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.11 พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร มีแรงจูงใจของการศึกษาระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ในรายด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ไม่แตกต่างกัน มีจำนวน 3 ข้อ คือ ข้อ 1 เป็นประเภทวิชาที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างสูงในปัจจุบัน ข้อ 2 เรียนตามเพื่อนๆ ที่รักและชอบพอกัน ข้อ 3 เป็น

ประเภทวิชาที่ทำทายความสามารถและเปิดโอกาสให้แสดงออกได้ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร รายด้านและภาพรวม โดยจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

แรงจูงใจของการศึกษาต่อ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Prob.
ด้านตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	13.90	2.00	6.95	21.08	0.000*
	ภายในกลุ่ม	116.68	354.00	0.33		
	รวม	130.58	356.00			
ด้านอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	10.78	2.00	5.39	17.48	0.000*
	ภายในกลุ่ม	109.13	354.00	0.31		
	รวม	119.91	356.00			
ด้านสภาพเศรษฐกิจ	ระหว่างกลุ่ม	15.14	2.00	7.57	23.11	0.000*
	ภายในกลุ่ม	115.95	354.00	0.33		
	รวม	131.09	356.00			
ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	9.01	2.00	4.51	9.30	0.000*
	ภายในกลุ่ม	171.50	354.00	0.48		
	รวม	180.52	356.00			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	11.34	2.00	5.67	21.92	0.000*
	ภายในกลุ่ม	91.56	354.00	0.26		
	รวม	102.89	356.00			

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.12 พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม รายด้านและภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้วิจัยได้ทำทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่โดยวิธีแบบ Scheffe' ซึ่งผลการทดสอบแสดงดังตารางที่ 4.13 - 4.17

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ แรงจูงใจของการศึกษาระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชา
พาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร ด้าน
ตนเอง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
	ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
\bar{X}	3.66	3.65	4.05
ต่ำกว่า 2.00	3.66	-	0.39*
2.00 – 2.99	3.65	-	0.40*
3.00 – 4.00	4.05	-	-

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ในด้านตนเองเป็นรายคู่ พบว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.99 มีแรงจูงใจของการศึกษาระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม แตกต่างจากนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 – 4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ แรงจูงใจของการศึกษาระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชา
พาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร ด้าน
อาชีพ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
	ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
\bar{X}	3.87	3.81	4.17
ต่ำกว่า 2.00	3.87	-	0.30*
2.00 – 2.99	3.81	-	0.36*
3.00 – 4.00	4.17	-	-

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ในด้านอาชีพเป็นรายคู่ พบว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.99 มีแรงจูงใจของการศึกษาระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชา

พหุคูณกรรม แตกต่างจากนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 – 4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ แรงจูงใจของการศึกษาระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชา พหุคูณกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร ด้านสภาพเศรษฐกิจ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
	ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
\bar{X}	3.86	3.79	4.22
ต่ำกว่า 2.00	3.86	-	0.36*
2.00 – 2.99	3.79	-	0.43*
3.00 – 4.00	4.22	-	-

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ในด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นรายคู่ พบว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.99 มีแรงจูงใจของการศึกษาระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพหุคูณกรรม แตกต่างจากนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 – 4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ แรงจูงใจของการศึกษาระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชา พหุคูณกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
	ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
\bar{X}	3.56	3.62	3.92
ต่ำกว่า 2.00	3.56	-	0.36*
2.00 – 2.99	3.62	-	0.30*
3.00 – 4.00	3.92	-	-

* $p \leq .05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ในด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมเป็นรายคู่ พบว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.99 มีแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม แตกต่างจากนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 – 4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ แรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	\bar{X}	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
		ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
	\bar{X}	3.72	3.71	4.07
ต่ำกว่า 2.00	3.72	-	0.36	0.35*
2.00 – 2.99	3.71	-	-	0.36*
3.00 – 4.00	4.07	-	-	-

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.17 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ในภาพรวมเป็นรายคู่ พบว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.99 มีแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม แตกต่างจากนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 – 4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องแรงจูงใจของการศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยขอเสนอคำตอบลำดับหัวข้อ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1 ประชากรที่ใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนที่เข้าศึกษาในประเภทวิชาพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 5,254 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาที่เข้าศึกษาในประเภทวิชาพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ตามตารางของ Krejcie and Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 357 คน ได้จากวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling)

5.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้แบบรายการ (Check List) จำนวน 4 ข้อ คือ สถานศึกษาที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ เพศ อายุ และผลการเรียนเฉลี่ยที่ผ่านมาในภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงงูใจในการเลือกศึกษาคณะระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม โดยพิจารณาจาก 4 ด้าน คือ ด้านตนเอง ด้านอาชีพ ด้านสภาพเศรษฐกิจ และด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.92

5.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 15 ธันวาคม 2552 – 15 มกราคม 2553 โดยใช้วิธีการส่งทางไปรษณีย์พร้อมทั้งปิดดวงตราไปรษณียากรและจำหน่ายถึงผู้วิจัยไว้เรียบร้อย เพื่อสะดวกในการส่งกลับคืนผู้วิจัย โดยได้รับกลับคืนจำนวนทั้งสิ้น 357 ชุด จากที่ส่งไป 357 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 และนำมาตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

5.1.5.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ และผลการเรียนเฉลี่ยที่ผ่านมาในภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โดยคำนวณหาค่าร้อยละ

5.1.5.2 แรงงูใจในการเลือกศึกษาคณะระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายด้าน และภาพรวม

5.1.5.3 เปรียบเทียบแรงงูใจของการศึกษาคณะระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยใช้ t-test กับ F-test และทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ โดยใช้วิธีการ Scheffe'

5.1.6 สรุปผลกรวิจัย

1. แรงงูใจของการศึกษาคณะระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า

1.1 ด้านตนเอง พบว่า โดยภาพรวม นักเรียนมีแรงงูใจของการศึกษาคณะระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนมีแรงงูใจของการศึกษาคณะระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม 3 อันดับแรก คือ มีความสนใจลักษณะงานอาชีพนี้ รองลงมาคือ มีเป้าหมายในอนาคตที่จะประกอบอาชีพนี้ และมีความชอบในลักษณะงานอาชีพนี้ ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 ด้านอาชีพ พบว่า โดยภาพรวม นักเรียนมีแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับ อาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนมี แรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม 3 อันดับแรก คือ เป็นประเภท วิชาที่มีโอกาสหางานทำได้ง่าย รองลงมาคือ เป็นประเภทวิชาที่สามารถทำรายได้สูง และ ลักษณะ งานที่ปฏิบัติมีโอกาสได้รับความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ ตามลำดับ

1.3 ด้านสภาพเศรษฐกิจ พบว่า โดยภาพรวม นักเรียนมีแรงจูงใจของการศึกษาต่อ ระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียน มีแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม 3 อันดับแรก คือ เป็น ประเภทวิชาที่ตลาดแรงงานมีความต้องการสูงในปัจจุบัน รองลงมาคือ เป็นประเภทวิชาที่สร้าง ฐานะทางการเงินของครอบครัวให้ดีกว่าเดิม และ สถานภาพ ทางการเงินของผู้ปกครองเหมาะที่จะ เลือกรเรียนในประเภทวิชานี้ ตามลำดับ

1.4 ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม พบว่า โดยภาพรวม นักเรียนมีแรงจูงใจของ การศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนมีแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม 3 อันดับแรก คือ เป็นประเภทวิชาที่ทำนายความสามารถและเปิด โอกาสให้แสดงออกได้ รองลงมาคือ เป็น ประเภทวิชาที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างสูงในปัจจุบัน และมีโอกาสศึกษาต่อได้มากกว่าประเภทวิชา อื่น ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อแรงจูงใจของ การศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2.1 นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร เพศชายและเพศ หญิงมีแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ในภาพรวมและราย ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนแตกต่างกันมีแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ใน ภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขต กรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.99 มี แรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม แตกต่างจากนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 – 4.00 อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน ส่วนคู่อื่น ไม่แตกต่างกัน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร มีประเด็นสำคัญที่อภิปรายดังต่อไปนี้

1. แรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร โดยพิจารณาเหตุผลจากแรงจูงใจ 4 ด้าน สรุปได้ดังนี้

1.1 ด้านตนเอง โดยภาพรวม นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานครมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนที่เรียนในประเภทวิชานี้เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานครมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ด้วยแรงจูงใจด้านนี้ในระดับมากทุกข้อ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความสนใจลักษณะงานอาชีพนี้ ซึ่งสอดคล้องกับสุนันท์ ประถมวาลย์ (2530 : 142) ได้สำรวจพบว่านักเรียนส่วนมากเลือกอาชีพโดยยึดถือตนเองเป็นสำคัญ

1.2 ด้านอาชีพ โดยภาพรวม นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานครมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานครมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ด้วยแรงจูงใจด้านนี้ในระดับมากทุกข้อ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เป็นประเภทวิชาที่หางานทำได้ง่าย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญเกี่ยวกับโอกาสที่ดีในการทำงานเป็นลำดับแรก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย (2531 : บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนต้องการเลือกเรียนวิชาชีพที่หางานหาง่าย รายได้ดี และเป็นวิชาชีพที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะ

1.3 ด้านสภาพเศรษฐกิจ โดยภาพรวม นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานครมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม อยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานครมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ด้วยแรงจูงใจด้านนี้ในระดับมากทุกข้อ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เป็นประเภทวิชาที่ตลาดแรงงานมีความต้องการสูงในปัจจุบัน ดังที่บังอร เปี่ยมรอด (2529 : 39-42) ได้ให้แนวทางการเลือกศึกษาต่อไว้ในบทความเรื่อง “ประโยชน์ของข้อมูล” ว่า หลักสำคัญในการเลือก

ศึกษาต่อวิชาชีพด้านความรู้เกี่ยวกับข้อมูลนั้น นักเรียนต้องรู้จักข้อมูลเกี่ยวกับภาวะตลาดแรงงาน และแนวโน้มความต้องการแรงงานในอนาคตนอกจากการรู้จักตนเอง

1.4 ด้านสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวม นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานครมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขต กรุงเทพมหานครมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ด้วยแรงจูงใจด้านนี้ในระดับมาก 9 ข้อ และระดับปานกลาง 1 ข้อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เป็นประเภทวิชาที่ทำหาความสามารถและเปิดโอกาสให้แสดงออกได้ซึ่งสอดคล้องกับ Ginzberg (อ้างในพ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2529 : 97) ที่กล่าวว่า ช่วงอายุตั้งแต่ 11-17 ปี จะเป็นระยะทดลองบทบาทก่อนที่จะเริ่มเป็นผู้ใหญ่จริงจัง และจะทดลองสวมบทบาทงานหรืออาชีพนั้นๆ

2. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2.1 นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานครทั้งเพศชายและเพศหญิงมีแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ในภาพรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านสภาพเศรษฐกิจ และด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรายได้ของผู้สนับสนุนการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่ไม่สูงมากนัก จึงส่งผลทำให้นักเรียนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อประเภทวิชานี้ เพราะเป็นประเภทวิชาที่สามารถหางานทำได้ในอนาคต และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการของอาชีพของ Super (อ้างในนวนลศิริ เปาโรหิตย์ 2530 : 65) ที่ว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดา ก็เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแบบแผนทางอาชีพของบุคคลเช่นกัน และสอดคล้องกับทฤษฎีการเลือกอาชีพของ R.H.Schaffer (อ้างในชาญวิทย์ กลิ่นเลขา 2539 :49) มีแนวความคิดว่า บุคคลเลือกอาชีพเพื่อสนองความต้องการของตน ซึ่งจะให้มีแนวโน้มประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงาน และมีความสุขในการประกอบอาชีพนั้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความต้องการเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ ได้แก่ ต้องการยอมรับจากบุคคลอื่น ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมต้องการประสบความสำเร็จในสิ่งที่ทำ ต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ต้องการแสดงตนให้คนอื่นเห็นมีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม ปฏิบัติตามค่านิยมที่ตนยึดถือ ต้องการแสดงความคิดริเริ่มในการดำเนินกิจการต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1. คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมแตกต่างกัน ส่วนในด้านตนเอง และด้านอาชีพ ไม่แตกต่าง

2.2 นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 – 4.00 มีแรงจูงใจแตกต่างจากนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.99 เพราะความสนใจและสติปัญญาของนักเรียนแต่ละคนไม่เท่ากันจึงส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2. คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมแตกต่างกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้

1. สถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาสาขาวิชาที่เปิดสอนให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานและสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันแล้วนำไปเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนนักศึกษา และกลุ่มเป้าหมายได้รับรู้
2. สถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการแนะแนวการศึกษา และควรจัดโปรแกรมการเรียนให้ยืดหยุ่นและนักเรียนสามารถตัดสินใจเลือกเรียนประเภทวิชาที่ตนถนัดมากที่สุดได้ในปีต่อไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

ควรศึกษาแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตภาคกลาง

บรรณานุกรม

กิติ ตย์คานนท์, นายแพทย์. 2533. *นักบริหารทันสมัย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บัดเตอร์ฟลาย.

จิราภรณ์ ไหวดี. 2540. “แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตมหาวิทยาลัย
มหาสารคาม ปีการศึกษา 2540.” วิทยานิพนธ์ กศ.ม. เทคโนโลยีทางการศึกษา
มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ชัยนาถ นาคบุปผา. 2529. สิงหาคม. *พื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับแรงจูงใจ*. ครุปริทัศน์.9 3 : 11.

ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา. 2539. “ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของ
นักเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสมุทรสงคราม.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย. 2532. “การสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ ประสานมิตร.

ดาว สมศรี โหน่ง. 2540. “การศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาช่าง
อุตสาหกรรม ต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาช่าง
อุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง.

ทองหล่อ นาคหอม. 2535. “แรงจูงใจการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต วิชาเอกการบริหาร
การศึกษา.” มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2533 — 2534. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. การ
บริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ทัศนาศ สงขลดา. 2538. “ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพประเภทวิชาคหกรรมของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษากลุ่มภาคใต้.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

นันทา ศรีสังทรัพย์. 2545. “แรงจูงใจการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.” สารนิพนธ์ กศ.ม. ธุรกิจศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

นิภา นิธยาน. 2530. การปรับตัวและบุคลิกภาพวิทยาเพื่อการศึกษาและชีวิต. กรุงเทพฯ : โอ เอส. พริ้นติ้ง เฮ้าส์.

นิยม สารรัตน์. 2524. “การเปรียบเทียบเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างผู้เรียนในโปรแกรมศิลปะภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 9.” วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ศึกษาศาสตร์การสอน กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

บังอร เปี่ยมรอด. 2529. “ประโยชน์ของข้อมูล.” วารสารแนะแนว. 22107: 39-42

บุญชม ศรีสะอาด. 2541. วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัยเล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.

บุญชม ศรีสะอาด. 2543. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

เปรมชัย สโรบล. 2542. “เหตุผลใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร.” วิทยานิพนธ์ กศ.ม. การอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2529. “เอกสารประกอบการสอนแนะแนว 515 ทฤษฎีการพัฒนาอาชีพ.” กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. เอกสารอัดสำเนา.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ่องศรี วาณิชขุภวงค์. 2546. “องค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในระดับมหาบัณฑิต คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.” วิทยานิพนธ์ กศ.ม.การบริหาร การศึกษา. สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.ถ่ายเอกสาร.

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. 2544 จิตวิทยาการศึกษา, กรุงเทพฯ : ชนธิ์การพิมพ์.

พรรณราย ทรัพย์ประภา. 2529. จิตวิทยาอุตสาหกรรม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. โอเคียนสโตร์.

พรรณี ลีกิจวัฒน์. 2549. วิธีการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เพ็ญศรี จินดาศักดิ์. 2535. “การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี.” วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

รวีพร นีลดานวงศ์. 2544. “สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ต่อเนื่อง 2 ปี ของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.” สารนิพนธ์ กศ.ม. ธุรกิจศึกษา กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

รังรอง สีทองดี. 2535. “แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ.” วิทยานิพนธ์ กศ.ม. การศึกษาผู้ใหญ่ กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่าย เอกสาร

ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538. สถิติทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ถัดดาวลัย ไคว้ตระกูล. 2530. “การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของการเลือกและไม่เลือก แผนการเรียนวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดโรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัด ลำปาง.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสาน มิตร.

- วิจารณ์ เพ็ญพุดระกุล. 2545. “เหตุผลในการตัดสินใจเรียนกลุ่มวิชาการเลขานุการของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร.” สารนิพนธ์. กศ.ม. ธุรกิจศึกษา กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย. 2544. “แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิบูลฯมหาเมฆ.” สารนิพนธ์ กศ.ม. ธุรกิจศึกษา กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.146
- สมชัย เจนจตุรงค์. 2542. “แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร.” ปริญญา นิพนธ์ กศ.ม. ธุรกิจศึกษา กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน. 2540. “องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสาขาวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร.” ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. ธุรกิจศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สว่างจิตร์ พัทรมณีปกรณ์. 2541. “เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร.” ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. ธุรกิจศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุนิตย์ จันทร์ตรี. 2544. “แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ระบบพิเศษของนิสิตศูนย์พัฒนาการศึกษาอุดรธานี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.” ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. การอุดมศึกษา มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- สุโข มีอิรณทร์เกิด. 2528. ความต้องการแรงงานในการประกอบวิชาชีพ การแนะแนวอาชีพและ การจัดหางาน. กรุงเทพฯ : ทิพย์อักษร.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุรางค์ โค้วตระกูล. 2533. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2533. จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

อังสนา สารเจดร. 2547. “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ของ
นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร.” กศ.ม.

การศึกษาผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

อัญชลี แจ่มเจริญ. 2530. จิตวิทยาธุรกิจ. กรุงเทพฯ : เจริญผล.

อัมพร ณ สงขลา. 2539. “แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.” ปริญญาโท กศ.ม. ธุรกิจศึกษา กรุงเทพฯ.

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. ถ่ายเอกสาร.

อารี พันธุ์มี. 2534. จิตวิทยาการเรียนการสอน. บริษัท ต้นอ้อ จำกัด.

อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ. 2539. “ถึงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจศึกษาของนิสิต
ระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร.” ปริญญาโท กศ.ม.

ธุรกิจศึกษา กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

Crites, J. O. 1971. **Vocational Psychology**. New York : McGraw-Hill Book Co.

Cronbach, Lee. Joseph. 1970 . **Essential of Psychological Testing**. 3 rd.ed. New York

:Harper.

Darkenwald, Gordon G. ; Sharan B. Merriam. 1982 . **Adult Education : Foundation
of Practice**. New York : Harper & Row Publishers.148

Ginzberg, Eli. 1974. **Counseling for Career Development**. Boston : Houghton Mifflin.

Hoppock, R. 1967. **Occupational Information**. New York : McGraw-Hill.

Maslow, A.H. 1954 . **Motivation and Personality**. New York : Harper & Brothers.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Mc Clelland, David C. 1961 . **The Achieving Society**. Prineton, New Jersey : Van Nostrand.

Pourchot, Thomas Leanard. 1999 . **The Motivation Toward Personal Development in Adults
higher Education Participation**. Northern Illinois University.

Roger, A., 1986 . **Teaching Adults**. Milton Keynes : Open University Press.

Vroom, Victor H. 1964 . **Work and Motivation**. New York : John Wiley & Sons Inc. 1970 .

Management and Motivation. Harmondsworth : Penquin Books Ltd.White, Matha

Lillian. A Study of Collegiate Women Athletes Psychological Characteristics and

Motivation in Sport Women Athletes, Athletes . Dissertation Abstracts International.

PHD. University of Georgia.149

Wittenauer, Martha Anne. 1980, May . **Job Satisfaction and Faculty Motivation**.Dissertation

Abstracts International. 41 18 : 608 — A

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ ๐๙๒/๒๕๕๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบสำรอง ของ นางสาวศรีธัญญา หอมระเฒ

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นางสาวศรีธัญญา หอมระเฒ รหัสประจำตัว
50063254 เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพจึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปรึกษาและ
พิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.ศิริรัตน์	เพชรแสงศรี	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ดร.ผดุงชัย	ภูพัฒน์	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.เลิศลักษณ์	กลิ่นหอม	ประธานกรรมการ
ผศ.ดร.ศิริรัตน์	เพชรแสงศรี	กรรมการ
ดร.ผดุงชัย	ภูพัฒน์	กรรมการ
ผศ.ดร.อำนาจ	ตั้งเจริญชัย	กรรมการ
ดร.ราชันย์	บุญธิมา	กรรมการ (กรรมการภายนอก)
3. คณะกรรมการสอบสำรอง

ผศ.ดร.ทิวัดต์	มณีโชติ	กรรมการ (อาจารย์บัณฑิตพิเศษ)
ดร.ปริยาภรณ์	ตั้งคุณานันต์	กรรมการ (อาจารย์บัณฑิตประจำ)

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

(รองศาสตราจารย์ พิระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดี.

ประกาศคณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการอุดมศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตรอุดมศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2552 ให้ดำเนินการดังนี้

นางสาวศรัณญา หอมชะเอม รหัสประจำตัว 50063254 ให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจของการศึกษาระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร Factor Analysis of Motivation to Continue Vocational Degree in Business Major of Diploma Students in Bangkok Metropolitan” โดยมี ผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพชรแสงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประกาศ ณ วันที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ. 2552

(รองศาสตราจารย์ พีระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

กณบดี

ที่ ศธ 0524.04/ 2764

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนจลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๔๑ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.จินดนา กาญจนวิสุทธิ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวศรีธัญญา หอมชะเอม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจของการศึกษาคณะระดับ
อาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร”
โดยมี ผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็น
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหา
ถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ
นางสาวศรีธัญญา หอมชะเอม มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรัสเสกข์ ตรีเมธสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 2764

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๑๑ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.อรตา โกศลานันทกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวศรีธญา หอมชะเอม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของนางสาวศรีธญา หอมชะเอม มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรัสเสกข์ ศรีเมธสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

ที่ ศษ 0524.04/ 2764

คณะกรรมการอำนวยการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๑๑ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.ศิริรักษ์ รัชชานันติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวศรัณญา หอมชะเอม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจของการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม.

คณะกรรมการอำนวยการ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของนางสาวศรัณญา หอมชะเอม มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรูญเสถียร ตรีเมธธนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 2764

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๑๑ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.ทมศร วงษ์รักษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวศรีธัญญา หอมชะเอม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจของการศึกษาคณะอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการอุดมศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของนางสาวศรีธัญญา หอมชะเอม มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรัสเสกข์ ตรีเมธสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศบ 0524.04/ 2764

คณะกรรมการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๑ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.ทวิศักดิ์ มณีโชติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวศรัณญา หอมชะเอม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจของการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของนางสาวศรัณญา หอมชะเอม มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จระเสกข์ ศรีเมธสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

ที่ ศษ 0524.04/ 3322

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

16 พฤศจิกายน 2552

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการอินทรราชย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย

1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวศรีธัญญา หอมชะเอม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจของการศึกษาระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพณิชยกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2552 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวศรีธัญญา หอมชะเอม เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรัสเสกข์ ศรีเมธสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

ติดต่อนักศึกษา โทร.086-709-9057

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 3322

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

[6 พฤศจิกายน 2552

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย

1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวศรีธัญญา หอมชะเอม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2552 คณะกรรมการอุดมศึกษา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวศรีธัญญา หอมชะเอม เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรัสเสกข์ ตรีเมธสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานค่านับบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร: 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

ติดต่อนักศึกษา โทร.086-709-9057

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 3208

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

3 พฤศจิกายน 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวศรัณญา หอมชะเอม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจของการศึกษาคู่ระดับอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูวัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม คณะครุศาสตรอุดมศึกษา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวศรัณญา หอมชะเอม ทดลองใช้แบบสอบถามกับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ในประเภทวิชาพาณิชยกรรม จำนวน 30 คน เพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรูญเสกข์ ตรีเมธสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 3322

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

16 พฤศจิกายน 2552

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนวมินทร์ราชูทิศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย

1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวศรีธัญญา หอมระเฒ่า นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจของการศึกษาคณะอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2552 คณะกรรมการอุดมศึกษา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวศรีธัญญา หอมระเฒ่า เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จีระเสกข์ ตรีเมธสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

ติดต่อนักศึกษา โทร.086-709-9057

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 3322

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

16 พฤศจิกายน 2552

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง

สิ่งที่ส่งมาด้วย

1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวศรีธัญญา หอมชะเอม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจของการศึกษาคณะระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2552 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวศรีธัญญา หอมชะเอม เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรัสเสกข์ ตริเมธสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

ติดต่อนักศึกษา โทร.086-709-9057

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 3322

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลวดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

16 พฤศจิกายน 2552

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย

1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวศรีธัญญา หอมชะเอม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจของการศึกษาระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2552 คณะกรรมการอุดมศึกษา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวศรีธัญญา หอมชะเอม เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรูญเสกข์ ตรีเมธสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

ติดต่อนักศึกษา โทร.086-709-9057

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศบ 0524.04/ 3322

คณะกรรมการอำนวยการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

(6 พฤศจิกายน 2552)

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย

1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวศรีธัญญา หอมชะเอม นักศึกษาระดับปริญญาโท วิทยาลัยการศึกษาระดับปริญญาโท วิทยาลัยการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจของการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2552 คณะกรรมการอำนวยการ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวศรีธัญญา หอมชะเอม เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จระเสกข์ ศรีเมธสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

ติดต่อนักศึกษา โทร.086-709-9057

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง แรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้ สร้างขึ้นเพื่อศึกษาแรงจูงใจของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร

ขอให้นักเรียนอ่านคำชี้แจงในแต่ละตอนให้เข้าใจ แล้วตอบแบบสอบถามนี้อย่างรอบคอบตามความเป็นจริงทุกข้อ ไม่ต้องเขียนชื่อผู้ตอบ ผลที่ได้จากการตอบคำถามของนักเรียนครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการแนะแนวอาชีพ และการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา คำตอบของนักเรียน ไม่มีผลกระทบต่อผลการเรียน และจะถือเป็นความลับ

แบบสอบถามชุดนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ให้นักเรียนทุกคนตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 และตอนที่ 2

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน

1. สถานศึกษาที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่คือ

☐ วิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย	☐ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร
☐ วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี	☐ วิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง
☐ วิทยาลัยการอาชีพนวมินทรราชูทิศ	☐ วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว

กรุงเทพ

2. เพศ

☐ ชาย	☐ หญิง

3. ผลการเรียนเฉลี่ยที่ผ่านมาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552

☐ ต่ำกว่า 1.50	☐ 1.50 - 1.99
☐ 2.00 - 2.49	☐ 2.50 - 2.99
☐ 3.00 - 3.49	☐ 3.50 - 4.00

4. รายได้ของผู้สนับสนุนการเรียน คิดเป็นรายเดือนโดยประมาณ (กรณีมีผู้อุปการะหลายคน ให้รวม

รายได้ทุกคน)

☐ ต่ำกว่า 5,000 บาท	☐ 5,001 - 10,000 บาท
☐ 10,001 - 15,000 บาท	☐ 15,001 - 20,000 บาท
☐ 20,001 - 25,000 บาท	☐ มากกว่า 25,000 บาท

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่ามีแรงจูงใจระดับใด ในการเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ไว้ในช่องระดับแรงจูงใจที่เลือก โดยระดับแรงจูงใจมีค่าดังนี้

- 5 = มากที่สุด 4 = มาก
3 = ปานกลาง 2 = น้อย
1 = น้อยที่สุด

แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ระดับอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม	ระดับแรงจูงใจ				
	5	4	3	2	1
องค์ประกอบเกี่ยวกับตนเอง					
1. มีความสนใจลักษณะงานอาชีพนี้					
2. มีความถนัดกับลักษณะงานอาชีพนี้					
3. มีความชอบในลักษณะงานอาชีพนี้					
4. มีเป้าหมายในอนาคตที่จะประกอบอาชีพนี้					
5. มีบุคลิกภาพเหมาะสมกับประเภทวิชานี้					
6. มีลักษณะนิสัยเหมาะสมกับประเภทวิชานี้					
7. มีความสามารถในการเรียนประเภทวิชานี้					
8. แผนการเรียนประกอบด้วยรายวิชาที่สามารถเรียนได้					
องค์ประกอบเกี่ยวกับอาชีพ					
9. เป็นประเภทวิชาที่มีโอกาสหางานทำได้ง่าย					
10. เป็นประเภทวิชาที่สามารถทำรายได้สูง					
11. มีโอกาสก้าวหน้าในงานอาชีพมากกว่าประเภทวิชาอื่นๆ					
12. มั่นใจว่าเมื่อประกอบอาชีพในประเภทวิชานี้จะช่วยให้ชีวิตมั่นคง					
13. มีโอกาสในการใช้ภาษาต่างประเทศ					
14. มีโอกาสในการพบปะ ติดต่อกับ หรือมีสัมพันธภาพกับบุคคลต่างๆ					
15. มีอิสระ และสามารถประกอบกิจการของตนเองได้					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ระดับอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม	ระดับแรงจูงใจ				
	5	4	3	2	1
16. ลักษณะงานที่ปฏิบัติมีโอกาสได้รับความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่					
17. ลักษณะงานที่ปฏิบัติไม่ต้องยุ่งเกี่ยวกับบุคคลอื่น					
18. ลักษณะงานของงานที่ปฏิบัติไม่มีความยุ่งยาก ซับซ้อน					
องค์ประกอบเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจ					
19. สถานภาพทางการเงินของผู้ปกครองเหมาะที่จะเลือกเรียนในประเภทวิชานี้					
20. เป็นประเภทวิชาที่ตลาดแรงงานมีความต้องการสูงในปัจจุบัน					
21. เป็นประเภทวิชาที่สร้างฐานะทางการเงินของครอบครัวให้ดีกว่าเดิม					
22. เป็นประเภทวิชาที่อยู่ในภาวะการขาดแคลนแรงงาน					
องค์ประกอบเกี่ยวกับสังคมและสิ่งแวดล้อม					
23. เป็นประเภทวิชาที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างสูงในปัจจุบัน					
24. ผู้เรียนส่วนใหญ่ในสถานศึกษานิยมเลือกเรียนมากที่สุด					
25. เรียนตามความต้องการของบิดามารดา และผู้อุปการะ					
26. เรียนตามคำแนะนำของญาติพี่น้อง					
27. เรียนตามเพื่อนๆ ที่รักและชอบพอกัน					
28. เรียนเพราะเคยเห็นผู้ประสบความสำเร็จในประเภทวิชานี้					
29. อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอนแนะนำให้เรียน					
30. ได้รับการแนะแนวการศึกษาและอาชีพในประเภทวิชานี้จากสถานศึกษา					
31. มีโอกาสศึกษาต่อได้มากกว่าประเภทวิชาอื่น					
32. เป็นประเภทวิชาที่ทำหายความสามารถและเปิดโอกาสให้แสดงออกได้					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล	นางศรีธัญญา ศรีสุนทร
วัน เดือน ปี เกิด	15 กันยายน 2527
สถานที่เกิด	เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	176 ม.8 ซอยโยธินพัฒนา แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร
สถานที่ทำงาน	ศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยชिकाโก-มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
ตำแหน่ง	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2548 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการสำนักงาน สาขาการจัดการสำนักงาน มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ปีการศึกษา 2553 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้